

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Romany Staňkové a přísedících Romany Sitové a Jaroslavy Zajícové v hlavním líčení konaném dne 15.11.2022

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

nar. [datum narození] [příjmení], Polsko, bytem [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], t.č. ve výkonu vazby ve Věznici v Liberci,

je vinen, že

v [obec], [ulice], [obec a číslo] u [obec], [obec] – [ulice a číslo] na pokoji č. 203 ubytovny BBS Penzion, [obec] - [ulice a číslo], [obec] - [ulice a číslo], v bytech společně obývaných s družkou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], v době od listopadu 2019 do 3. 10. 2021, kdy byl zadržen PČR, pod vlivem alkoholu, denně vulgárně [celé jméno poškozené] nadával výrazy: „že je ukrajinská kurva, pizda, pes, že je tlustá s vytahaným břichem“, žárlil na ni, házel věcmi, rozbíjel věci, nejprve 2x do měsíce a poté s vyšší četností ji fyzicky napadal a to tak, že ji shodil na zem, zaklekl ji a škrtil oběma rukama, bil jí rukama sevřenýma v pěst většinou do vlasaté části hlavy, kabelem od nabíječky a prodlužovacím kabelem ji tloukl po celém těle, kopal ji, v těhotenství ji opakovaně udeřil i do břicha, po napadeních ji vyhrožoval, že pokud o napadání někomu řekne, že ji zabije, podpálí byt, připraví ji o dceru, že to pak bude ještě horší, po napadeních ji obvykle zamkl v bytě a sebral jí mobilní telefon, aby nemohla jeho útok oznámit kamarádům nebo PČR, vyhrožoval ji, že jejich společnou dceru [jméno], narozenou [datum], dá za okno, strčí do trouby nebo utopí, že ji připraví o dceru, neustále [celé jméno poškozené] podezíral z nevěry, kontroloval jí sociální síť a mobilní telefon, kde nesměla mít heslo, kontroloval [celé jméno poškozené] telefonicky, když byla mimo byt u matky či kamarádky, musela mu prokazovat, kde se právě nachází, a to zasíláním fotografií z místa či videohovorem z místa, rozbíjel jí mobilní

telefony, a to tak, že je rozlomil nebo s nimi třísknul o zem, [celé jméno poškozené] trpěla, těžce to snášela, bylo jí z toho zle, přesvědčoval ji, že si za vše může ona sama, že ona je ta špatná, čemuž [celé jméno poškozené] nakonec uvěřila, kdy zejména:

v [obec], dne 24. 12. 2019, tloukl po celém těle [celé jméno poškozené], narozenou [datum], dřevěnou polici ze skříně, v prosinci 2019 ji 2x bodnul nožem do ramene, čímž jí způsobil otevřenou ránu v rameni,

v [obec], cca v únoru 2020 nožem bodl [celé jméno poškozené], narozenou [datum], do pravého předloktí a do hrudníku mezi ňadra, čímž jí způsobil pouze povrchové rány,

v [obec], [ulice a číslo], ve vnitřních prostorách obchodního domu Kaufland, dne 23. 7. 2020 kolem 20.00 hodin, kopl do nohy a břicha těhotnou družku [celé jméno poškozené], narozenou [datum],

v [obec], [ulice a číslo], dne 21. 3. 2021, po návratu [celé jméno poškozené] v doprovodu kamarádů [jméno] [příjmení] a [celé jméno svědka] do bytu, kdy si chtěla z bytu odstěhovat nově zakoupený televizor, ji předloktím chytil do kravaty, a vulgárně jí nadával,

v [obec], [ulice a číslo], dne 4. 8. 2021 [celé jméno poškozené] osočoval z nevěry, fyzicky ji napadal a přitom [celé jméno poškozené], která se útoku bránila, způsobil frakturu II. prstu pravé ruky, s nutností sádrové fixace, bolestivostí po dobu 3 týdnů,

v [obec], [ulice a číslo], dne 2. 10. 2021 přibližně mezi 03.00 hodin a 04.00 hodin, pod vlivem alkoholu se pohádal s [celé jméno poškozené], [datum narození], která před ním ze strachu utekla na chodbu před byt, běžel za ní, na chodbě jí nakopl, až [celé jméno poškozené] narazila do dveří sousedů, udeřil ji pěstí do pravého oka, čímž jí způsobil hematoma pod pravým okem, následně poté, co po příjezdu PČR byt nuceně opustil, dne 2. 10. 2021 kolem 12.00 hodiny si po dohodě přišel do bytu pro věci, v bytě [celé jméno poškozené] vulgárně nadával, odmítl z bytu odejít, několikrát ji udeřil pěstí do hlavy a břicha, pronásledoval [celé jméno poškozené], která před ním utekla z bytu a telefonovala na PČR, telefon jí vytrhl od ucha z ruky, několikrát s telefonem hodil o zem, křičel na ní, že nikam volat nebude,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, páchal takový čin po delší dobu,

tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR a.s., IČ 47114304 se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, ve výši 3 072 Kč.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci dne 11. 2. 2022 podala soudu na obžalovaného [jméno] [jméno] [celé jméno obžalovaného] obžalobu pro skutek, kterým se měl dopustit jednak zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, jednak zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a jednak přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Skutková podstata zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku měla být naplněna

jednáním obžalovaného, že v [obec], cca. na jaře 2020, ve společně obývaném bytě, požadoval po poškozené [celé jméno poškozené] pohlavní styk, přestože poškozená mu opakovaně řekla, že sex nechce, neboť má menstruaci, v posteli jí strhl pyžamové kalhoty, z vagíny jí vytáhl zavedený menstruační tampon, přimáčkl se na ní zezadu, držel jí ruce, aby se nemohla hýbat a odstrkovat jej a vykonal na ní vaginální soulož s ejakulací do pochvy poškozené, která mu po celou dobu opakovala, že sex nechce. A skutková podstata přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku měla být naplněna jednáním obžalovaného, který v [obec], před supermarketem Penny Market, v době od 22. 3. 2021 do 26. 3. 2021, poté, co byl rozhodnutím PČR vykázán ze společného bydliště, vyhrožoval [celé jméno poškozené], narozené [datum], aby na něho nepodávala trestní oznámení, a že pokud nestáhne trestní oznámení, které na něho podala na PČR pod sp.zn. KRPL -25599/ 2021 -180571 dne 22. 3. 2021 a v rámci kterého byl rozhodnutím PČR vykázán ze společného bydliště, tak ji připraví o dceru, podpálí byt a zabije jí, pod tlakem těchto výhrůžek [celé jméno poškozené] v rámci svého dalšího výslechu dne [datum] pod sp.zn. KRPL -25599/ 2021 -180571 na PČR využila svého práva podle § 100 odst. 2 tr.ř. a odmítla vypovídat, nedala souhlas s trestním stíháním svého druha [celé jméno obžalovaného], z důvodu aby vyhověla požadavku obviněného a nedošlo k realizaci jeho hrozeb a výhrůžek, dále poškozené vyhrožoval, že pokud o napadání někomu řekne, že ji zabije, podpálí byt, připraví ji o dceru, že to pak bude ještě horší, po napadeních ji obvykle zamkl v bytě a sebral jí mobilní telefon, aby nemohla jeho útok oznámit kamarádům nebo PČR, vyhrožoval ji, že jejich společnou dceru [jméno], narozenou [datum], dá za okno, strčí do trouby nebo utopí, že ji připraví o dceru. Vzhledem k tomu, že poškozená [celé jméno poškozené] při hlavním líčení vzala svůj souhlas s trestním stíháním obžalovaného, který byl jejím druhem, ve smyslu § 163 odst. 2 trestního řádu zpět, nebyly tyto dílčí skutky předmětem dalšího dokazování v hlavním líčení, tedy jak přečin vydírání tak zločin znásilnění.

2. Po přednesu obžaloby státní zástupkyně učinila dle § 206 odst. 1 tr. řádu všechny skutečnosti uvedené v obžalobě nesporné. Obžalovaný po řádném poučení dle § 206a tr.řádu, nevyužil možnosti prohlášení viny, naopak uvedl, že se cítí nevinný a chce se k věci vyjádřit.

3. Po provedeném dokazování soud dne 26.7.2022 vydal rozsudek č.j. 1T 29/2022-641 na základě kterého, uznal obžalovaného vinným ze zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a po překvalifikaci i ze zločinu vydírání dle § 175 odst.1, 2 písm. e) tr. zákoníku, kdy u zločinu vydírání není podmínkou tr. stíhání souhlas poškozené. Za oba zločiny soud obžalovanému uložil trest ve výměře 3 let se zařazením do věznice s ostrahou.

4. Proti uvedenému rozsudku podal obviněný odvolání, o kterém dne 15.9.2022 rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením č.j. 55To 313/2022-697, tak, že předmětný rozsudek prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Odvolací soud shledal procesní pochybení soudu prvního stupně v rámci poučení o překvalifikaci, dále soudu uložil doplnit dokazování a upravit skutkovou větu dle protokolů o výpovědi poškozené a svědků.

5. Soud po vrácení věci krajským soudem, a opětovným prostudováním spisu, dospěl k závěru i s ohledem na judikát Nejvyššího soudu ČR sp.un. 4Tdo 886/2011, že není na místě překvalifikace skutku naplňující skutkovou podstatu přečinu vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku na zločin vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku a proto strany o možnosti překvalifikace zevrubně nepoučoval.

6. Dokazováním provedeným v hlavním líčení pak byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán shora ve výroku tohoto rozsudku.

7. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] k věci v hlavním líčení vypovídal následovně. Obžalovaný obecně připustil, že občas mohl vůči poškozené [celé jméno poškozené] užít násilí, ale nikdy v takové míře, jaká je popisována shora ve skutkové větě výroku. Obžalovaný uvedl, že není pravda, že poškozenou v [obec] v penzionu zamkl na pokoji a bil ji, a že si z okna zavolala

na pomoc [příjmení]. Je pravda, že se [příjmení] do rvačky zapojil, ale obžalovaný poškozenou nebil a poškozená [příjmení] nevolala z okna, neboť hádka probíhala na chodbě. Poškozená je hysterická, a když ji obžalovaný chytl za ruku, tak ihned začala křičet, že ji mlátí. Ještě když bydleli v [obec], obžalovaný odjel na chmelovou brigádu s tím, že se s poškozenou rozejde, ale poškozená mu neustále volala a psala, aby ji neopouštěl, a že všechno bude dobré, a on se nechal přesvědčit. Potom poškozená otěhotněla a vše se uklidnilo. Společně se přestěhovali za práci do [obec], kde si pronajali pokoj v penzionu V [ulice], aby poškozená nemusela těhotná bydlet na ubytovně. Poškozenou obžalovaný nikdy nenutil pracovat a naopak se snažil zajistit prostředky sám, ani poškozenou nebil, když byla těhotná, neboť si jí vážil. Přesto poškozená pracovala. Ohledně hádky u Kauflandu obžalovaný uvedl, že je pravda, že se zde pohádali. Hádali se o cigarety, načež poškozená do obžalovaného strčila a on ji naopak nakopl do nohy. Žádná policie pak obžalovaného nezadržela a on naopak v poklidu již sám došel domů. Policie pak přijela až večer okolo 9:00 nebo 10:00 hodin. Obžalovaný s poškozenou spolu seděli na posteli a potom zaklepala policie. Poškozená jim šla otevřít a řekla jim, že se vlastně nic nestalo. Obžalovaný pak s policisty odjel podepsat nějaké papíry. Nikdy poškozené nevyhrožoval. Vrátil se pak okolo 10:00 nebo 11:00 hodin. Není pravda, že by byl non-stop opilý, což obžalovaný zdůvodňoval tím, že nikdy nebyl vyhozen ze zaměstnání kvůli alkoholu. Stejně tak si poškozená nemohla stěžovat chlapcům, neboť bydleli ve čtyřech, on a poškozená a [jméno] a jeho přítelkyně [anonymizováno]. Celý prosinec byl klidný, měli spolu s poškozenou krásný vztah, neboť oba měli v tom měsíci narozeniny. Nikdy tedy na poškozenou nezaútočil nožem, to se stalo v roce 2019, ani nikdy poškozenou nebodl nožem do ramene. Naopak poškozená bodal nožem obžalovaného, který po tom má jizvu. Poškozená kvůli tomu nikdy nevyhledala lékařskou pomoc, a když se poškozené zeptal, proč jej z útoku nožem obvinila, tak mu odpověděla, že neví a že nebyla sama sebou. Nadto si v [obec] poškozená chtěla obžalovaného vzít. V době jejího těhotenství obžalovaný poškozenou nikdy fyzicky nenapadl, došlo jen k uvedené slovní rozepři u Kauflandu. V [obec] pak poškozená řekla, že ji obžalovaný bije po celém těle, kabelem ji dusí a že jí vyhrožuje, že přijde o malou. Obžalovaný ale nikdy nic takového neudělal. Je sice pravda, že v [obec] k nějakému incidentu došlo, ale rozhodně ne v takovém rozsahu, jak popisuje poškozená. Malý rozsah poranění poškozené plyne i z fotodokumentace, z níž jsou zřejmé pouze malé odřeniny a nikoli závažnější poranění. Dle obžalovaného stačí, když poškozenou nějak vyprovokuje, třeba když jí zlomí cigaretu u úst, a jí se udělá pěna u úst a nelze ji zastavit. Poškozená se nikoho nebojí a je schopná zaútočit i na muže většího než je obžalovaný. Její rodina ji už v 15 letech vyhazovala z bytu, neboť se jí báli. Zlomeninu prstu si poškozená způsobila sama, když chtěla poškozeného udeřit, přičemž se trefila do jeho lokte, o který si prst zlomila. Když poškozená volala matce, že ji obžalovaný bije, tak na ni obžalovaný zpovzdálí křičel, ať matce řekne celou pravdu. Potom obžalovaný matce poškozené vždycky volal, aby věci uvedl na pravou míru. Její matka poškozenou dobře zná a několikrát proto obžalovanému říkala, aby od poškozené i s dcerou [jméno] odešel. Také není pravda, že by obžalovaný kdy ublížil dceři, neboť ji měl rád a ona jeho také, když jej zhlédla, nemohla radostí vydržet na místě. Nikdy by tedy o ní nebo proti ní neřekl jediné špatné slovo. Toto pak byl důvod pro poškozenou pro žárlení na obžalovaného. Dále poškozený připustil, že poškozenou jednou švihl asi 3mm silným kabelem s textilním povrchem, ale poškozená jej k tomu donutila, když mu říkala, „pojď ty polský zmrde a zmlat’ mě“. Chování poškozené bylo hrozné, ale švihnutí kabelem ji nebolelo a naopak to obžalovanému oplátila. Jejich hádky byly obvykle slovní a akorát si při nich navzájem ničili věci. Poprvé obžalovaný poškozenou udeřil pěstí v sobotu při noční hádce, která vyplynula z únavy jich obou. O lživosti výpovědi poškozené dle obžalovaného též svědčí to, že při komunikaci s policií poškozená vždy říkala, že je vše v pořádku, ačkoli v případě, že by byla opravdu týrána a vydírána, přeci by o tom policii řekla. Stejně tak obžalovaný popřel, že by pil alkohol, když hlídal dceru. Alkohol pil pouze občas, pivo pil v baru a v zimě si dal asi třikrát vodku, kterou si dal i 1. října. Poškozená si toho dne také dala svůj drink a když jí obžalovaný řekl, že jde ven na pivo, tak mu poškozená řekla, že jde hrát automaty, přičemž poškozená po něm nechtěla moc peněz, že

jinak bude zlá. Když jí později toho dne volal, tak jej poškozená obvinila, že ji vyrušuje a že kvůli němu prohrála. Tím mezi nimi opět začal konflikt. Když se oba vrátili domů, trochu se pohádali a řekli si, že on nebude pít a ona nebude hrát automaty. Potom šli spát a teprve potom v noci přijela policie, která obžalovaného odvezla, ačkoli jej policisté viděli, že leží a nic nedělá. Druhý den, když se obžalovaný vrátil domů, měl vypité jedno pivo a poškozená na něho kvůli tomu opět začala křičet a začali se znovu hádat. V průběhu hádky poškozená obžalovaného udeřila do obličeje a začala utíkat. Obžalovaný ji dohnal a strčil do ní a pak ji také udeřil. Pak vyšli ven sousedi, kteří viděli, že se hádají, ale neperou. Potom poškozená zavolala policii a obžalovaný odešel ven, ale neutíkal, protože věděl, že pro něho policie jede. Druhý den, když se vracel domů, potkal poškozenou venku na zastávce a řekl, že si jde pro věci, což mu poškozená povolila. Obžalovaný tedy zavolal policii, aby mu pomohli si věci odnést. Po jejich příjezdu si vzal z bytu věci a odešel. Hádky mezi sebou začínali obžalovaný i poškozená asi tak půl na půl. Současně obžalovaný popřel, že by poškozené zakazoval lícit se a ničil jí kosmetiku, neboť poškozená se často fotografovala a na všech fotografiích je nalíčená, naopak jí koupil zrcátko a sadu make-upu. Rovněž není pravda, že by poškozené kontroloval telefon nebo že by ji kontroloval přes videohovory. Obžalovaný neměl potřebu telefon poškozené kontrolovat, neboť věděl, co v něm má, protože mu to sama často ukazovala. Ohledně videohovorů obžalovaný uvedl, že poškozené volal nikoli proto, aby ji kontroloval, ale proto, aby zjistil, kolik má času někam jít. Poškozená pořád někam telefonovala, a když se jí tedy obžalovaný sám nemohl dovolat, tak jej to pochopitelně rozčílilo. V době trvání jejich vztahu poškozená občas obecně házela jídlem po bytě. Obecně má dle obžalovaného poškozená sklon k nadsazování při popisování skutečnosti a všemu, co říkala, tak nelze zcela věřit, jsou to lži. Ohledně výpovědi svědku [jméno] a [celé jméno svědka] obžalovaný uvedl, že se jednou svědkyně [celé jméno svědkyně] ptal, proč na ně volala policii, ale nevyhrožoval jí. Stejně tak obžalovaný popřel, že by svědku [celé jméno svědka] nadával, protože sám nemluví česky a svědek [celé jméno svědka] zase nerozumí polsky. Svědkyně [celé jméno svědkyně] neměla obžalovaného a poškozenou ráda, a proto třeba volala majiteli bytu, aby je vyhodil.

8. Poškozená [celé jméno poškozené] k věci v hlavním líčení podle § 100 odst. 2 trestního řádu odepřela výpověď, neboť obžalovaného považuje za svoji osobu blízkou. Soud proto podle § 211 odst. 4 písm. a) trestního řádu v hlavním líčení přečetl její výpověď z přípravného řízení, která byla provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon s ohledem na předchozí opakované stahování výpovědí a oznámení poškozenou. S obžalovaným se poškozená seznámila v listopadu 2019 na ubytovně v [obec], kde spolu začali chodit. Zakrátko se poškozená musela z důvodu změny zaměstnání přestěhovat na jinou ubytovnu v [ulice], kam se za ní přestěhoval i obžalovaný, a kde bydleli asi 2 týdny. Zde začaly jejich konflikty. Obžalovaný začal pít, především pivo a vodku, přičemž když byl opilý, tak byl agresivní. Vzhledem k tomu, že poškozená byla přesvědčena, že obžalovaný je agresivní kvůli vypitému alkoholu, tak se snažila jeho pití omezit a žádala jej o to. Obžalovaný v jejích žádostech ale vyhledával záminky k vyvolávání hádek, ve kterých pak poškozenou vinil z toho, že se musí jít zase napít. Říkal jí, „vidíš ty kurvo, já se kvůli tobě musím zase jít napít“. Stejně tak tomu bylo, když ji bil, o čemž jí vždy tvrdil, že si to zasloužila a že je to její vina. Ze [ulice] se s obžalovaným přestěhovali do [obec], kde poškozená začala pracovat v Penzionu a restauraci [obec], který patří rodině [příjmení]. Obžalovaný nejprve nepracoval a následně pracoval v lese. K fyzickému napadání obžalovaným docházelo i v [obec]. O tom tam věděl celý personál penzionu. U jednoho napadení byl i kamarád z penzionu křestním jménem [příjmení]. Obžalovaný poškozenou zamkl na pokoji a poškozená proto volala z okna na [příjmení], aby jí přišel pomoci. [příjmení] [příjmení] přišel a zabouchal na dveře, obžalovaný mu otevřel a poprali se spolu, přičemž poškozená z pokoje utekla. Obžalovaný pak jel do nemocnice a vrátil se zašitým bokem, co se ale přesně stalo, poškozená nevěděla. Ze [obec] se následně s obžalovaným odstěhovali za práci do [obec]. Poškozená se chtěla s poškozeným rozejít již v [obec], ale zjistila, že je těhotná, a proto se odstěhovala s ním. Poškozená v [obec] těhotná pracovala v lakovně, neboť ji k tomu obžalovaný nutil. Když ze zaměstnání onemocněla, lékař ji

nechal v pracovní neschopnosti a řekl jí, že ta práce je nebezpečná pro ni i pro nenarozené dítě. Obžalovaný jí pak vyčítal, že nepracuje a je doma. I v [obec] docházelo k napadání. Jednou v Kauflandu, když mu nechtěla dát peníze na alkohol, se obžalovaný naštvál a kopl poškozenou do břicha. Ihned na to přiběhla ostraha a obžalovaného zadržela a pro ni přijela záchranná služba. Obžalovaný byl poté od Kauflandu odvezen policií. Druhý den se ovšem vrátil a poškozenou přemluvil, aby jej neudávala policii. Z [obec] se pak spolu přestěhovali do [obec], to bylo asi v sedmém či osmém měsíci jejího těhotenství. V [obec] ji obžalovaný opět začal napadat. Zde ji obžalovaný škrtl, bil ji pěstí do hlavy nebo ji švihal kabelem do obličeje. Po napadení vždy poškozená utíkala za matkou, která v [obec] pracovala. Na její radu pak poškozená napadání ohlásila na OO PČR [obec]. To bylo poté, co obžalovaný poškozenou hodně zmlátil a rozbil celý byt. Nicméně ze strachu pak poškozená své oznámení na policii stáhla, neboť jí obžalovaný vyhrožoval, že zabije ji i malou a že podpálí byt. Obžalovaný si obecně velmi vymýšlí. Jednou volal matce poškozené a pokoušel se svalit vinu na poškozenou tak, že její matce tvrdil, že poškozená celý den pije alkohol, což nebyla pravda. Po celou dobu jejich soužití ji obžalovaný slovně napadal a urážel každý den a na Štědrý den 2019 ji hodně zbil. Obžalovaný poškozené říkal, že je tlustá, že má po porodu kůži na břiše a že to je hrozné, že je pizda a pes. Jindy jí zase říkal, že je ukrajinská kurva, byť s Ukrajinou poškozená nemá nic společného. Na bití a urážky poškozená také reagovala nadávkami, kdy obžalovanému říkala, že je křipl, debil nebo zkurvysyn a ať ji nechá být. Poškozená nevěděla, jak dlouho jednotlivé útoky obžalovaného trvaly, jen vždy byla ráda, když obžalovaný přestal. Po útoku často obžalovaný poškozené vyhrožoval, aby mlčela a nikomu nic neříkala, a že pokud o tom někomu řekne, takto bude ještě horší. Lékařské ošetření po útocích obžalovaného poškozená vyhledala několikrát. Poprvé, když jí zlomil prsty, kdy ale neuvedla, že za to mohl on. Se zlomeninou již na kontrolu nešla, sádku si pak sundala sama, ale zlomený prst ji ještě občas bolí. Podruhé byla na ošetření na žádost policie po napadení, kdy jí úderem pěstí způsobil oční hematom. Stejně tak obžalovaný poškozené nadával i mimo jejich byt, naposledy v Kauflandu v Letné ulici v [obec], kdy mu nechtěla dát peníze na alkohol, tak jí obžalovaný začal nadávat, že je kurva a že si alkohol stejně koupí, že se chtěl jen v klidu napít, ale takhle to bude horší a ona to ví. Tento výstup viděli i ostatní zákazníci.

9. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka poškozené [celé jméno poškozené], k věci v hlavním líčení taktéž odepřela výpověď, neboť by mohla poškozenou vystavit nebezpečí trestního stíhání. Svého práva odepřít výpověď využila svědkyně již v přípravném řízení a proto soud nemohl přecíst protokol o dřívější výpovědi učiněné v přípravném řízení.

10. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sestra poškozené [celé jméno poškozené], k věci taktéž odepřela výpověď, neboť rovněž mohla svou sestru vystavit nebezpečí trestního stíhání. Svého práva odepřít výpověď využila svědkyně taktéž již v přípravném řízení a proto soud nemohl přecíst protokol o dřívější výpovědi učiněné v přípravném řízení.

11. Svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně], sousedka obžalovaného a poškozené [celé jméno poškozené] na adrese [adresa svědkyně], v hlavním líčení po řádném poučení, vypovídala ke vztahu a konfliktům obžalovaného s poškozenou v době jejich pobytu na výše uvedené adrese a dále konkrétně k dílčímu skutku ze dne 2. 10. 2021. Obžalovaný s poškozenou bydleli v sousedním bytě asi půl roku od dubna do listopadu 2021, zprvu bylo jejich soužití zřejmě klidnější, neboť svědkyně se synem z vedlejšího bytu neslyšeli žádné hádky a konflikty. Ke konfliktům začalo docházet asi až 2 nebo 3 měsíce po nastěhování. Jednou, když poškozená otevřela dveře bytu, svědkyně z chodby viděla, jak obžalovaný hodil po poškozené hrnec a telefon, přičemž k zasažení poškozené nedošlo. Jindy, v době po narození dcery obžalovaného a poškozené, zase svědkyně přes dveře jejich bytu slyšela nárek, „au, au, to bolí“. Svědkyně se svým synem [jméno] volali policii ke konfliktům obžalovaného s poškozenou celkem třikrát, dvakrát sama svědkyně a jednou syn. V pozdější době obžalovaný svědkyni vyhrožoval a zakazoval jí zasahovat do hádek s poškozenou a chtěl po ní, aby již nevolala policii. Po hádkách s obžalovaným poškozená ve dvou případech bouchala svědkyni na dveře s prosbou o pomoc.

Poprvé měla poškozená zranění, šlic na noze a podruhé měla modřiny a monokl a ještě něco na ruce. Poškozená se svědkyni svěřovala, že ji obžalovaný bije, přičemž jednou jí měl sešvihat nabíječkou od mobilu, jinak jí poškozená o způsobu bití nic neříkala. Svědkyně také poškozené dvakrát půjčovala telefon, protože obžalovaný po ní ten její házel, jednou obžalovaný telefon po poškozené hodil na chodbě a přistál svědkyni u nohou. Když obžalovaný vyhodil poškozenou z bytu na chodbu, tak poškozená na obžalovaného zvonila a prosila jej, aby jí dal alespoň dceru. V jednom takovém případě chtěla jít svědkyně s poškozenou k nim do bytu, aby jí pomohla dceru z bytu odnést, ale obžalovaný ji do bytu nepustil a zavřel před ní dveře, přičemž obžalovaný vypadal, že byl opilý. K tomuto byl dle § 211 odst. 3 trestního řádu přečten protokol o výpovědi svědkyně z přípravného řízení, neboť se její výpověď v hlavním od výpovědi v přípravném řízení odlišovala. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že v sobotu, okolo poledne na dveře bytu svědkyně zaklepala poškozená. Když svědkyně dveře otevřela, přistál jí u nohou mobil. Na poškozené bylo vidět, že ji obžalovaný zmlátil, neboť měla zarudlou a oteklou tvář. Svědkyně tedy chtěla zavolat policii, což ale poškozená odmítla s tím, že už policii volala, a poté říkala, že má v bytě malou, takže se rozhodli, že pro dceru všichni tři, poškozená a [jméno] a [celé jméno svědka], dojdou. V tu chvíli obžalovaný vyšel z bytu a něco říkal polsky, na což mu svědkyně odpověděla, že toho má nechat a že si jdou pro malou. Svědkyně se v tu chvíli obávala, že ji obžalovaný také napadne, ale nakonec se do bytu dostali, odnesli malou a obžalovaný odjel pryč výtahem, přičemž už v tu chvíli z něho byl cítit alkohol. Ke své výpovědi z přípravného řízení svědkyně v hlavním líčení uvedla, že tato byla pravdivá, a že si v době přípravného řízení události pamatovala lépe.

12. Svědek [celé jméno svědka], soused obžalovaného a poškozené na adrese [adresa svědkyně], k věci po řádném poučení v hlavním líčení shodně jako svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedl, že se obžalovaný s poškozenou do sousedního bytu nastěhovali někdy na jaře 2021 a že asi první 3 měsíce byl klid. Poté začaly mezi obžalovaným a poškozenou hádky, ke kterým svědek se svou matkou volali policii asi v celkem třech případech. [příjmení] ale bylo více, pouze se nijak neřešily. Tyto hádky byly oboustranné. V jednom případě, někdy v době okolo 18:00 hodin, svědek z prostoru společné domovní chodby slyšel hluk, jako když se zavírají dveře a něco padá na zem, a ženský křik, „nech mě být“. Poté na dveře bytu [anonymizováno] zabouchala poškozená, která chtěla půjčit telefon, neboť její rozbil obžalovaný, a zavolala si policii. Ohledně skutku ze dne 2. 10. 2021 svědek uvedl, že někdy v čase oběda u jejich bytu zabouchala na dveře poškozená [celé jméno poškozené]. Měla oteklý obličej, zranění – šlic na nohách, plakala a měla opět rozbitý telefon. Poškozená svědkovi řekla, že ji obžalovaný zmlátil, a požádala jej, aby s ní šel k ní do bytu pro dceru, s čímž svědek souhlasil, a do bytu s poškozenou šel i se svou matkou [celé jméno svědka]. Obžalovaný je do bytu nechtěl pustit a vyhrožoval jak svědkovi tím, jestli nechce dostat také, tak i jeho matce. Čím ale obžalovaný matce vyhrožoval, si svědek již nepamatoval. Nicméně je obžalovaný do bytu vpustil, oni z bytu odnesli dceru poškozené a obžalovaný mezitím od bytu odjel výtahem. Z obžalovaného byl při tom cítit alkohol, přičemž svědek po předstření jeho výpovědi z přípravného řízení potvrdil, že si mu o tom, že obžalovaný pije, stěžovala i poškozená. Nadto obžalovaného občas vídal opilého, bylo to na něm poznat. Po tomto konfliktu obžalovaného policie vykazala z bytu a od té doby jej svědek již neviděl. Poškozená se z bytu také odstěhovala.

13. Svědek [celé jméno svědka], soused obžalovaného a poškozené na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], k věci v hlavním líčení po řádném poučení, uvedl, že už od nastěhování obžalovaného a poškozeného do sousedního bytu mezi nimi byly problémy. Svědek z jejich bytu přes společnou zeď slyšel bouchání a hádky. Po nastěhování svědek jednou viděl poškozenou, jak vyšla z bytu ven a brečela, přičemž těsně předtím slyšel nějaký hluk. Svědek měl pocit, že z jejich bytu vícekrát slyšel nějaké výkřiky, resp. se domníval, že to jsou výkřiky. Svědkovi byla dle § 212 odst. 1 písm. a) trestního řádu předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, kde svědek uvedl, že v době krátce po nastěhování z jejich bytu slyšel nějaké pleskání, asi

facky, které dával obžalovaný poškozené, přičemž svědek v hlavním líčení tuto verzi potvrdil. Nicméně z jejich bytu slyšel ženský pláč. Poslední den, kdy přijela i policie, svědek z jejich bytu slyšel rány a výrazný hluk. Poté se obžalovaný s poškozenou z bytu odstěhovali. Svědek pak u popelnic viděl zničený televizor, na který měl obžalovaný šlápnout. Na poškozené žádné zranění svědek neviděl. Obžalovaného svědek popsal jako nekomunikativního a chladného člověka, kterého se ale neobával. Poškozená byla komunikativní a zdála se být v pohodě.

14. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sousedka obžalovaného a poškozené na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], k věci v hlavním líčení po řádném poučení, uvedla, že poté, co se obžalovaný s poškozenou nastěhovali do sousedního bytu, byl nějaký čas klid, ale později byly slyšet hádky. Většinou bylo více slyšet poškozenou než obžalovaného. Jednou, ve večerních hodinách, když byla poškozená ještě těhotná, tak svědkyně slyšela jejich hádku, veliký řev. Svědkyně proto šla a zazvonila na jejich byt, kdy jí otevřela usazená poškozená, která se držela za těhotenské břicho. Svědkyně se jí zeptala, zda ji obžalovaný bije, na což poškozená jenom souhlasně kývla. Obžalovaný vůbec nevyšel. Na otázku, proč s obžalovaným pořád ještě je, poškozená neodpověděla nic, jen že má maminku. Svědkyně tedy poškozené nabídla, aby ji kontaktovala, kdy potřebovala pomoci, ale poškozená této nabídky nikdy nevyužila, zřejmě proto, že se obžalovaného bála. Po tomto incidentu byl zase nějakou dobu klid, ale pak zase začaly hádky. V posledním případě, kdy došlo k velké hádce, a z bytu obžalovaného a poškozené se ozýval řev, svědkyně ke konfliktu zavolala policii. To bylo v době, kdy už měli miminko. Po přivolání policie svědkyně potkala poškozenou na schodišti, kde jí oznámila, že zavolala policii, na což jí poškozená odpověděla, že policii již volala také a že obžalovaný z bytu utekl, přičemž na poškozené svědkyně neviděla žádné zranění. Z bytu obžalovaného a poškozených svědkyně slyšela hlasité mluvení, nikoli však hádky, asi dvakrát až třikrát do týdne.

15. Svědek [celé jméno svědka], vlastník bytu na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], k věci v hlavním líčení po řádném poučení, uvedl, že obžalovanému a poškozené pronajal svůj byt na výše uvedené adrese. Asi v únoru 2021 pak byl svědek telefonicky kontaktován matkou poškozené paní [celé jméno svědkyně], která mu sdělila, že došlo k nějakému incidentu. Svědek tedy do bytu přijel a na místě již byla policie. Obžalovaný seděl v policejním autě a svědek s ním tedy nemluvil. Poškozená byla venku a byla ubrečená, ale žádné zranění na ní svědek nepozoroval. V bytě byly prokopnuté asi troje dveře a rozšlápnutá televize a stěna byla znečištěná omáčkou. Svědek tedy dal obžalovanému a poškozené z bytu výpověď. Od té doby s nimi již svědek nemluvil. O povaze vztahu obžalovaného a poškozené svědek nic nevěděl.

16. Svědkyně [celé jméno svědkyně], servírka v Penzionu [obec a číslo], k věci v hlavním líčení po řádném poučení, uvedla, že obžalovaného s poškozenou v uvedeném penzionu ubytovala asi před rokem a půl. Penzion patří jejímu otci a svědkyně v něm proto vypomáhá. Obžalovaný s poškozenou pak v penzionu trávili většinu času. Vzhledem k tomu, že v penzionu bydlí také, tak svědkyně s postupem času viděla, jak se obžalovaný s poškozenou hádají, například když se obžalovaný napil. Svědkyně si nejprve myslela, že obžalovaný poškozenou týrá, neboť to vypadalo, že to dělá obžalovaný. Nicméně s postupem času pak svědkyně viděla poškozenou opilou, jak dělá naschvály a obžalovanému nadává. Takže svědkyni přišlo, že jde spíše o vzájemné napadání. K hádkám docházelo především, když byli obžalovaný s poškozenou opilí. Svědkyně nikdy neviděla, že by obžalovaný poškozenou jakkoli uhodil, naopak se v penzionu mluvilo o tom, že poškozená bije obžalovaného. Říkali to lidé, jejichž jména si svědkyně již nepamatovala, kteří s obžalovaným a poškozenou bydleli. Poškozená se svědkyni svěřila, že se s obžalovaným hádají a že s ním nechce být. Svědkyni byla dále podle § 211 odst. 3 trestního řádu přečtena část její výpovědi z přípravného řízení, kde uvedla, že se měli obžalovaný s poškozenou nejméně jedenkrát vzájemně fyzicky napadnout, kdy poškozená obžalovaného bodla vidličkou do stehna. O bodnutí vidličkou svědkyni řekl sám obžalovaný. Tuto svoji starší výpověď svědkyně v hlavním líčení potvrdila. Svědkyně se obžalovaného na toto napadení sama zeptala, neboť není

ráda, když takovéto incidenty v penzionu odehrávají. Tehdy slyšela obžalovaného vydávat zvuky, které vypadaly, jako že jej poškozená bije. Od poškozené takové zvuky na penzionu naopak svědkyně nikdy neslyšela.

17. Svědek [celé jméno svědka], soused obžalovaného a poškozené z Penzionu [obec a číslo], k věci v hlavním líčení po řádném poučení, uvedl, že se nějaký čas s obžalovaným a poškozenou v penzionu setkával v kužárně. Obžalovaný s poškozenou rádi pili alkohol, přičemž pod vlivem alkoholu mohli být třikrát až pětkrát týdně. Svědek je oba popsal jako lidi, kteří si vydělávali jen na cigarety a alkohol. Obžalovaný do práce chodil více než poškozená, která spíše přebývala na penzionu. Svědek se s obžalovaným a poškozenou potkával v době, kdy nebyl na směně v práci, v kužárně nebo je potkal jinde v penzionu, když se bavil s někým dalším. Mezi obžalovaným a poškozenou pak docházelo k hádkám a zřejmě i k fyzickému napadání. Více zmlácený býval obžalovaný, což svědkovi připadalo zvláštní. Žádné útoky mezi nimi svědek neviděl až na jednu facku, kterou dala po předcházející hádce poškozená obžalovanému. Vzhledem k tomuto tvrzení byl podle § 211 odst. 3 trestního řádu čten protokol o výpovědi svědka z přípravného řízení, kde svědek naopak uvedl, že naopak obžalovaný dal facku poškozené. K tomuto rozporu svědek uvedl, že teď si situaci vybavuje lépe než v prosinci 2021, kdy vypovídal v přípravném řízení. K facce došlo v kužárně. Poškozená měla podlitiny na krku, měla pořád, ale v penzionu nikdo nevěřil tomu, že by jí je způsoboval obžalovaný. Obžalovaný s poškozenou byli oba stejní, pořád se prali na pokoji. Třeba byli 5 dní rozhádaní a pak zase byli zamilovaní, a pak zase znovu. Poškozená na svědka působila tak, že to nemá v hlavě v pořádku, nikdy neviděl tak agresivní a výbušnou ženu, jako je ona. Stačila jí jen malá záležitost, aby se rozčílila a pak jí třeba 3 nebo 4 hodiny nešlo zastavit.

18. Dále soud za souhlasu stran podle § 211 odst. 1 a 6 trestního řádu četl jednak protokoly z přípravného řízení o výpovědích svědků [jméno] [příjmení] (č. l. 235 – 237), [jméno] [celé jméno svědkyně] (č. l. 247 – 249) a [celé jméno svědkyně] (č. l. 253 – 255) a jednak úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [celé jméno svědka] (č. l. 292 – 295) a [jméno] [celé jméno svědkyně] (č. l. 296 – 297).

19. Svědkyně [celé jméno svědka], známá poškozené [celé jméno poškozené], k věci v přípravném řízení uvedla, že se s poškozenou zná od mala, ale nikdy se spolu nějak zvlášť nebavily. V březnu 2021 se po několika letech potkaly, když svědkyně u poškozené pro kamarádku vyzvedávala věci, které poškozená inzerovala na internetu. Při tom poškozená svědkyni ukazovala své modřiny a říkala jí, že ji její přítel bije. Po asi dvou dnech svědkyně poprvé viděla obžalovaného, když pomáhala svědkyni stěhovat nově zakoupený televizor. Obžalovaný jí přišel jako pohodový chlap, který se s ní i s poškozenou normálně bavil, byť mu svědkyně moc nerozuměla, neboť mluvil polsky. Potom o víkend, někdy v odpoledních hodinách, poškozená svědkyni napsala, že obžalovaný začíná být opilý a agresivní a že začíná házet s věcmi v bytě, a jestli by tedy svědkyně nemohla pro poškozenou dojít. Když svědkyně přišla k bytu obžalovaného a poškozené, tak zevnitř slyšela, jak na sebe řvou, ale nevěděla co. Když svědkyně zazvonila, tak jí otevřel obžalovaný a pustil ji k nim do bytu. Tam řekla poškozené, ať si zabalí věci a že i s dcerou půjdou. Když pak s poškozenou a její dcerou došli ke svědkyni domů, tak svědkyně poškozené nabídla, že může nějaký čas zůstat u nich. Potom si dali panáka, což tak nepřímou navrhla sama poškozená, že by si něco dala. Pak se poškozená z ničeho nic rozhodla, že si dojede pro tu televizi, co jí kupovala, což jí svědkyně s přítelem neúspěšně rozmlouvali. To bylo asi v sedm, v půl osmé večer. Obžalovaný je všechny, poškozenou, svědkyni i jejího přítele – svědka [celé jméno svědka], pustil k sobě do bytu. Byl zjevně opilý, neboť z něho byl cítit alkohol a celkově vypadal jako člověk, který právě vyšel z hospody. V obývacím pokoji se pak přítel svědkyně pokusil vzít televizi, na což obžalovaný zareagoval tím, že se jej pokusil udeřit pěstí. Poškozená začala obžalovanému říkat, že televize je její, a že si ji tedy bere s sebou. Svědek [celé jméno svědka] tedy televizi opět odložil a chtěl obžalovaného a poškozenou uklidnit, ale obžalovaný začal na poškozenou útočit, a vzal rukou – předloktím pod

krkem tzv. do kravaty. Toto se [celé jméno svědka] nelíbilo a tak poškozenou odtrhl od obžalovaného a začal se s ním prát. Při rvačce oba vysklili skleněnou výplň dveří do obývacího pokoje a potom v chodbě upadli na zem, kde obžalovaný vzal [celé jméno svědka] také do kravaty a začal jej škrtit, až byl [celé jméno svědka] celý rudý. Svědkyně přitom chtěla zavolat policii, už když vysklili dveře, ale poškozená jí řekla, ať policii nevolá a vytrhla jí telefon z ruky. Když ale obžalovaný začal škrtit [celé jméno svědka], tak jí poškozená telefon vrátila a svědkyně policii zavolala. Když se přestali prát, tak šli všichni ven z bytu, obžalovaný odešel někam úplně pryč, a svědkyně se svým přítelem a poškozenou odešli k nim do bytu. [jméno] potom poškozená řekla, že už u svědkyně nechce být a že se chce vrátit k sobě do bytu, když už tam není obžalovaný, a tak zase přestěhovali všechny její věci nazpět.

20. Svědek [celé jméno svědka], přítel svědkyně [příjmení], věc v přípravném řízení popsal shodně jako svědkyně [celé jméno svědka]. Někdy v březnu 2021 napsala poškozená svědkově přítelkyni, že ji obžalovaný zase napadl a že od něho chce odejít. [celé jméno svědka] se tedy svědka zeptala, jestli může poškozená přijít k jeho matce, kde byli zrovna na návštěvě, s čímž svědek souhlasil. [jméno] tedy odešla a pak se vrátila s poškozenou i její dcerou [jméno]. Pak byli ještě chvíli u matky a dávali si panáka, přičemž poškozená se zeptala, jestli může dostat také. Pak si chvíli povídali a poškozená vyprávěla, jak to probíhá u nich doma, což svědek moc neposlouchal. Poškozená jim ukazovala svoje modřiny na paži, měla nejméně jednu. Pak se s poškozenou domluvili, že může chvíli zůstat u nich doma. Později ten den svědka poškozená požádala, jestli by mohli u ní doma ještě vyzvednout televizi, kterou kupovala a kterou nechtěla nechat obžalovanému, neboť byla drahá. Svědek s tímto souhlasil. Když poté přijeli k poškozené domů, tak obžalovaný jim nejprve nechtěl otevřít, ale poškozená na něho pak mluvila polsky a obžalovaný je nakonec pustil dovnitř. Obžalovaný byl viditelně podnapilý, což svědek jednak pozná, a jednak to říkala i poškozená. Potom poškozená začala odpojovat televizi, kterou svědek následně vzal, ale v tom začal obžalovaný vyvádět, tak svědek televizi zase položil. Poškozená pak začala obžalovanému slibovat, že mu televizi nechá, ale obžalovaný se po ní začal sápat. Svědek se proto snažil dostat mezi ně a pak od obžalovaného dostal ránu do obličeje. Pak jej obžalovaný zatlačil na skleněné dveře, které už ale byly rozbité. Potom se začali s obžalovaný tahat a držet a svalili se na zem, kde obžalovaný svědka zasedl a začal jej škrtit rukama, asi 10 vteřin. Pak se svědek ze sevření vysmekl a obžalovaný se začal znovu sápat po poškozené, které přitom sprostě nadával. [jméno] pak zavolala policii. Obžalovaný začal rozbíjet televizi. Když potom přijela policie, tak obžalovaný ještě svědka nějak polsky vyzýval, ať s ním jde na féroвку. Potom ještě pro svědka přijela sanitka a odvezla jej do nemocnice. Následně jeli spolu s [jméno] a poškozenou domů do [obec], odkud se ale poškozená vzápětí vrátila k sobě do bytu. Obžalovaný není vysoký, ale je vyšší než poškozená, a odhadem má alespoň 100 kg oproti poškozené, která je štíhlá a drobná. Druhý den, když [jméno] hlídala v bytě poškozené její dceru, tak když se poškozená vrátila z výsledku na policii, tak jim ukazovala plastovou lžici na boty, se kterou jí měl obžalovaný bít.

21. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sousedka obžalovaného a poškozené na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], k věci v přípravném řízení uvedla, že se s obžalovaným a poškozenou potkávala na chodbě a jejich slovní kontakt většinou spočíval v pozdravu. Občas se s poškozenou bavily venku před domem, kdy jí poškozená vyprávěla různé věci. Obžalovaný na svědkyni působil tak, že neměl k násilí daleko, a poškozená působila tak, že byla komunikativní, ale zároveň poškozená působila tak, že přesně věděla, jak někoho naštvat, uměla provokovat. Asi čtyřikrát svědkyně slyšela ze shora z bytu obžalovaného a poškozené křik a bouchání jako od nábytku. To bylo vždy okolo půlnoci. Svědkyně nikdy ani na obžalovaném ani na poškozené neviděla žádné zranění. Stejně tak neviděla, že by byl někdo z nich opilý. Ohledně posledního incidentu mezi obžalovaný a poškozenou svědkyně uvedla, že z jejich bytu slyšela ženský křik, možná pláč, a asi slova, „nech mě, dost“. Potom svědkyně na balkóně slyšela, jak poškozená venku říká obžalovanému, že je násilník a že má modřiny. Ještě mu vytýkala, že rozbil

televizi, která byla potom odložená u popelnic. Poškozená obecně působila rozevlátě a vysmátě, a ačkoli všude vyprávěla, jak ji obžalovaný bije, tak nevypadala zmláceně. Pak ještě byla u domu policie a sanitka. Svědkyně slyšela, že snad někdo někoho pobodal.

22. Svědkyně [celé jméno svědkyně], kolegyně poškozené [celé jméno poškozené] ze zaměstnání, k věci v přípravném řízení uvedla, že s poškozenou znají již několik let, ale nějakou dobu se neviděly. Podle svědkyně je poškozená výbušná a trochu ztřeštěná. Poškozená se sama svědkyni svěřila, že se obžalovaným hádá, přičemž za hádky může i ona, a že ji bije. Když svědkyně poškozené říkala, že není normální, aby ji její přítel bil, tak poškozená řekla, že si za to může částečně sama. Nicméně je dobrou matkou. Obžalovaného svědkyně naopak blíže nezná, viděla se s ním jen párkrát a nikdy spolu nemluvili. O soužití obžalovaného s poškozenou svědkyně ví pouze to, co jí řekla sama poškozená. Svědkyně tak ví, že se hádali kvůli alkoholu a že obžalovaný poškozenou jednou zbil, že z toho měla modřinu, přičemž poškozená měla modřiny na rukách i nohách i předtím. Současně svědkyně připustila, že poškozená mohla obžalovaného nějak vyprovokovat, neboť to má v povaze. Předmětem hádek ale bylo většinou pití obžalovaného. Poté, co byl obžalovaný vzat do vazby, tak se poškozená svědkyni opakovaně svěřila, že se chce k obžalovanému zase vrátit, i když jí svědkyně varovala, že teď by to mohlo být ještě horší. Důvodem pro návrat k obžalovanému je podle svědkyně pro poškozenou to, že on uměl vydělat peníze.

23. Svědkyně [celé jméno svědkyně], sousedka obžalovaného a poškozené na adrese [adresa svědkyně], k věci v přípravném řízení uvedla, že se s poškozenou zná asi od srpna nebo září 2021, když se poškozená ptala u ní v obchodě [anonymizováno] v Rochlicích na zaměstnání. Obžalovaného svědkyně poznala také v [anonymizováno] o něco později, ale nikdy se s ním moc nebavila. Někdy na konci září 2021, asi okolo 21:00 hodin, svědkyni zavolala poškozená, že ji obžalovaný zbil, přičemž poškozená byla ubrečená. Svědkyně ji tedy pozvala k sobě domů. Poškozená pak svědkyni poslala fotku, na které bylo vidět, že má poškozená natržený koutek úst a modřinu pod pravým okem. Ten večer pak poškozená svědkyni ukazovala hlubší jizvy po těle, něco na rameni, na žebrech a na ruce. O čerstvé podlitiny nešlo. Poškozená jí dále řekla, že litala vzduchem, a když byla ještě těhotná, tak jí obžalovaný asi v osmém měsíci těhotenství kopl do břicha. Poškozená se svěřila, že ji obžalovaný bije neustále, přičemž je možné, že jej poškozená mohla sama vyprovokovat. K napadání mělo docházet ve večerních hodinách, poté co dávala poškozená spát dceru. Obžalovaný poškozenou dle jejího tvrzení podezíral, že se kurví, a žárlil na ni. Ohledně alkoholu poškozená svědkyni říkala, že obžalovaný pije často pivo a vodku. Svědkyně se pak poškozené ptala, proč obžalovaného nenahlásí, na což jí poškozená odpověděla, že to v minulosti už jednou udělala a že pak obžalovaného na 10 dní vykázali a že ji pak stejně znovu napadl. Poškozená pak říkala, že obžalovaný hodně pije alkohol.

24. Soudní znalkyně PhDr. Jitka Skramuská v hlavním líčení přednesla svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví klinická psychologie k osobě poškozené [celé jméno poškozené]. U poškozené byl dán disharmonický vývoj osobnosti, nevyvážený směrem k emoční nestabilitě, což je porucha osobnosti. Emoční nevyváženost se u poškozené projevuje v zátěžových situacích, kdy je zvýšeně dráždivá i zvýšeně, impulzivně, afektivně a podrážděně reaguje i na podprahové podněty. Takto poškozená obvykle reaguje, když není vyhověno jejím požadavkům a potřebám. Jak již znalkyně uvedla ve svém posudku, se lze domnívat, že konflikty mezi obžalovaným a poškozenou neměly povahu klasického domácího násilí ve smyslu jednostranných útoků ve směru agresor – oběť, kdy mezi aktéry je asymetrický vztah, ve kterém je jednoznačně dominantní agresor a oběť je submisivní, bezmocná a paralyzovaná. Tento asymetrický poměr nebyl mezi obžalovaným a poškozenou vždy zcela přítomen, neboť se rozdíl mezi agresorem a obětí často stíral. Konflikty obžalovaného a poškozené proto měly dle dostupných informací spíše charakter tzv. párového násilí, neboť v jejich vztahu nebyly přítomny všechny znaky domácího násilí. Přesto však byl dominantnější osobností ve vztahu obžalovaný. Pokud by byl obžalovaný označen za agresora, tak poškozenou nelze s ohledem na její povahu a osobnostní

rysy považovat za klasickou obět', nicméně obětí bude i tak, přestože mohl podnět ke konfliktu vzejít z její strany, případně mohla konflikt sama eskalovat. Přestože poškozená mnohdy reagovala na agresi obžalovaného výbušně, tak potom také reagovala úzkostně a strachem o život a zdraví. Současně znalkyně u poškozené nezjistila sklony ke lhavosti. Skutečnost, že se poškozená s odstupem času snaží svého partnera chránit a omlouvat, sice není zcela běžná, ale současně není ani vyloučena. V daném případě pak došlo k nešťastné kombinaci povah obžalovaného a poškozené, která ze své povahy neumí vzniklé konflikty tlumit, ale spíše je eskaluje, což ovšem nic nemění na skutečnosti, že byla obětí násilí ze strany obžalovaného. Shora popsané skutky obžalovaného nelze odůvodnit pouze osobností a chováním poškozené. Skutečnost, že se v daném případě jednalo o tzv. italskou domácnost, neomlouvá chování obžalovaného k poškozené. Znalkyně současně neměla informaci, že by u emočně nestabilní poškozené docházelo v zátěžových situacích ke zveličování či přikrášlování popisu těchto událostí. Takový sklon je běžný u histrionských a teatrálních osobností, avšak u poškozené tyto osobnostní rysy nebyly zjištěny. Ohledně možného sklonu poškozené k nadužívání alkoholu znalkyně uvedla, že nebyly takové sklony zjištěny ani z výpovědi poškozené ani z předloženého spisového materiálu. Přesto alkohol mohl být spouštěčem afektivních reakcí, případně agrese u obou aktérů. Pokud má k sobě poškozená jako partnera osobu, která nadužívá alkohol a je na něm závislá, tak takový vztah bude konfliktní. Při pohovoru se znalkyní byla poškozená sdílná, ale ohledně předmětných událostí byla vyhýbavá a stručná a měla sklon tyto situace omlouvat. Poškozená nepopírala jednotlivé útoky obžalovaného, ale zároveň o nich tvrdila, že to nemyslel vážně. U konkrétních útoků a konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou pak záleželo na větším množství proměnných, jako je vliv alkoholu, síla agrese, strach, úzkost nebo strach o život, či naopak vztek, a nelze se tak jednoznačně vyjádřit, že poškozená byla tím, kdo konflikty vyprovokoval. Závěrem znalkyně uvedla, že ačkoli mohla poškozená občas v afektu reagovat agresivně, agresorem nebyla, neboť agresor je člověk, který je ve své agresivní rovině dlouhodobě a konstantně. Soudní znalkyně vypovídala shodně jako v hlavním líčení též při svém výsledku v přípravném řízení, když byl v hlavním líčení dle § 211 odst. 2 trestního řádu čten protokol o jejím výsledku (č. l. 88-91).

25. Současně byl též čten znalecký posudek PhDr. Jitky Skramuské z oboru školství a kultura, odvětví klinická psychologie (č. l. 78-85) k osobě poškozené [celé jméno poškozené] Soudní znalkyně došla ve svém písemném posudku k osobě a povaze poškozené ke shodným závěrům, které uvedla u hlavního líčení. Osobnostní struktura poškozené je nevyvážená převážně v oblasti emocí. Poškození emočně nestabilní poruchu osobnosti s pohotovostí k afektivní a dysforické reaktivitě. V důsledku řešeného jednání obžalovaného vůči poškozené nedošlo u poškozené ke změnám ve struktuře její osobnosti. Na stresové a zátěžové situace poškozená reaguje zvýšenou pohotovostí k afektivní, emočně nestabilní a dysforické reaktivitě, se zvýšenou emotivitou v projevu. Zátěžové situace poškozená řeší jak formou úniku, tak i prudšími afekty. Soužití poškozené s obžalovaným bylo dle dostupných informací velmi bouřlivé a konfliktní s oboustrannými afektivními výbuchy. Řešené jednání obžalovaného vůči poškozené nemá povahu klasického domácího násilí s asymetrickými rolemi agresor – obět' s potřebou agresora obět' ovládat. Jejich konflikty lze označit spíše za párové násilí. Obecná věrohodnost poškozené ve smyslu její schopnosti správně vnímat, pamatovat si, hodnotit a reprodukovat není z psychologického hlediska u poškozené nijak narušena. Poškozená je tedy těchto psychických úkonů plně schopna, pokud tak chce činit. Konkrétní věrohodnost poškozené se při znaleckém vyšetření u poškozené jevila jako oslabená až podstatně oslabená, a to s ohledem na její výše popsané osobnostní rysy. Pod vlivem bezprostřední hrozby a strachu je poškozená plně schopna události přesně popsat, ale s odstupem času má tendenci tyto události bagatelizovat. Emoční vztah poškozené k řešeným událostem je značně proměnlivý podle momentální nálady a vztahu k obžalovanému. Nicméně chorobná lhavost u poškozené zjištěna nebyla, poškozená má pouze sklon jednání obžalovaného bagatelizovat a omlouvat. U poškozené se pod vlivem útoků

obžalovaného nerozvinul tzv. syndrom týrané osoby ani žádné jiné negativní následky. Poškozená je na obžalovaném závislá citově a zčásti též sociálně.

26. Za souhlasu stran byly dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu čteny znalecký posudek MUDr. Jaroslava Zvěřiny z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 66-71) a znalecký posudek Ing. Václava Černého z oboru elektronika (č. l. 96-109).

27. Ze závěrů znaleckého posudku Doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny k osobnosti obžalovaného [jméno] [jméno] [celé jméno obžalovaného] plyne, že osobnost obžalovaného nevykazuje mentální defekt, osobnost je simplexní a výrazně disociální. Tyto rysy se projevují i v mezilidských vztazích obžalovaného. Obžalovaný je egoista a má vypěstovaný škodlivý vztah k alkoholu, ze závislosti na němž se již v minulosti léčil, což sám obžalovaný uvedl i při hlavním líčení. Pokud budou prokázány skutky kladené obžalovanému za vinu, tak lze učinit závěr o existenci jeho agresivních tendencí, které jsou podporované škodlivou konzumací alkoholu. Obžalovaný dobře zná škodlivé účinky alkoholu na jeho chování, přičemž konzumace alkoholu u něho může podporovat nevhodné chování. Naopak symptomy patologické závislosti na alkoholu u obžalovaného zjištěny nebyly. Při páchání skutků, pokud budou prokázány, obžalovaný nejednal z psychicky či sexuálně patologických motivů a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zcela zachovalé. Obžalovaný jednal v rámci výše popsaných rysů jeho osobnosti, které nelze terapeuticky ovlivnit. Stejně tak je obžalovaný plně schopen chápat smysl a průběh trestního řízení.

28. Ze znaleckého posudku Ing. Václava Černého ke zajištění dat z mobilního telefonu Samsung SM-G388G (Xcover3), IMEI: [číslo] plyne, že se podařilo zajistit data uložená na úložišti předmětného mobilního telefonu, který je majetkem obžalovaného. Součástí zajištěných dat byly také data z komunikačních aplikace Facebook Messenger. Čas nastavený v telefonu se shodoval s časem reálným. Obsah elektronické komunikace obžalovaného je zachycen v listinné podobě v přílohách úředního záznamu ze dne 3. 11. 2021 (č. l. 305 a 306-371). Dne 2. 10. 2021 odešla z telefonu obžalovaného na tel. číslo [tel. číslo] označené jako [příjmení] [jméno] zpráva, „[obec] ráno, tenhle hadr mi znovu zavolaal na policii. Jde k automatům a předstírá, že jsou peníze, pak píchne a tak zavoláme policii a teď nemám kde spát, odejdu a odejdu do Ubytownie, mám jí dost. Na to je odpovězeno, „Bože co se zase děje?“, obžalovaný na to, „Už nic neříkej [příjmení], nejdřív se tě zeptám, proč a kdo je na vině. Od kontaktu [příjmení] [jméno] pak přijdou zprávy, „Já jí nic neřeknu nic nevím!“ a, „Zase si rozbil nový telefon to už je moc!“. Dále toho dne proběhla SMS komunikace s číslem [tel. číslo], kterému obžalovaný psal, „Nie spi“ a na to mu bylo odpovězeno, „Čau..cp se deje Tome???“. Dále probíhala dne 1. 10. 2021 komunikace mezi obžalovaným a číslem [tel. číslo] nazvaným Kochanie (polsky [příjmení]), kdy si psali zprávy o finančních těžkostech, kdy obžalovanému nezbývají prostředky a kdy si obžalovaný poškozené stěžuje, že s ní má těžkosti a že se z toho zhoršuje psychické zdraví a to už nejde napravit. Později ten den poškozená psala obžalovanému několik zpráv, v nichž se obžalovaného ptala, kde je, kdy se vrátí a proč jí neodepisuje, později mu napsala, že je mezi nimi konec. Obžalovaný pak v ranních hodinách dne 2. 10. 2022 napsal poškozené, ať zapomene na zálohu na byt, že se nedá žít v policejní rodině, kde je hlavním potížístou ona a ať mu věří, že ji z celého srdce nenávidí za to, co dělá, že nejprve dělá povyk a pak volá, a že ji tedy tentokrát nechá na 1000 procent. Dále obžalovaný poškozené napsal, že nemůže žít s psychicky narušenou ženou. Dále obžalovaný poslal poškozené text zprávy adresované otci, že nemá jezdit, neboť se s ní chystá rozejít. Poškozené pak napsal, že teď už se může tahat, s kým chce, jak to dělala vždycky, když on byl v práci. [příjmení] obžalovaný poškozené vytýkal, že nemají peníze, mají sotva na rohlík, a žijí jak sociálové a ať se poškozená zamyslí. Téhož dne ještě probíhala na telefonu obžalovaného komunikace mezi kontaktem [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], kdy [jméno] [příjmení] vyčítal [jméno] [jméno], že nepříjde domů a že ona a [jméno] nemají co k snídani, a že je tedy [jméno] [jméno] coura, proč si myslí, že je jí všechno dovoleno. Přitom ve dnech 30. 9. a 1. 10. 2021 nebyla předcházející konverzace obžalovaného s poškozenou na jejich profilech [jméno]

[příjmení] a [jméno] [jméno] nikterak konfliktní, dopisovali si o běžných věcech a neobsahovala žádné urážky, resp. obžalovaný nebyl vůči poškozené nijak podezřivý. Dne 25. 12. 2019 obžalovaný komunikoval s kontaktem [jméno] [příjmení], který obžalovanému přál vše nejlepší do nového roku a obžalovaný mu sděloval, že budou mít dítě.

29. Dále byly ke shora popsanému skutku provedeny též listinné důkazy, a to protokol o vydání věci (č. l. 110-111) a usnesení o vrácení věci (č. l. 112-114), dle kterých obžalovaný vydal výše uvedený mobilní telefon Samsung, který byl předmětem znaleckého zkoumání, a který mu byl následně vrácen zpět.

30. Z lékařské zprávy ze dne 4. 8. 2021 (č. l. 199) plyne, že poškozená utrpěla zlomeninu prstu pravé horní končetiny, zlomenina byla fixována sádrou. Poškozená jako důvod vzniku zlomeniny uvedla uklouznutí.

31. Z lékařské zprávy ze dne 3. 10. 2021 (č. l. 201) plyne, že poškozená vyhledala lékařskou pomoc po napadení přítelem z předchozího dne 2. 10. 2021, přičemž si stěžovala na bolesti hlavy, lící kosti vpravo a pod pravým okem měla viditelný hematom. Objektivně poškozená utrpěla pohmoždění hlavy, podvrtnutí krční páteře a zhmoždění předloktí.

32. Z fotodokumentace ke zraněním poškozené (č. l. 203-209) plyne, že poškozená měla aktuální zranění v podobě hematomu pod pravým okem, dále hematomy na zadní straně levého ramene, na levém předloktí a na pravém zápěstí a dále větší množství menších hematomů na obou dolních končetinách v oblasti kolen a holení.

33. Z fotodokumentace pořízené Policií ČR dne 2. 10. 2021 v čase 3:25 hodin (č. l. 372-374) je zřejmý otok pravé tváře poškozené.

34. Z výsledků z testovacího přístroje Dräger Alcotest 7510 (č. l. 162 a 163) plyne, že obžalovaný měl dne 2. 10. 2021 v čase 13: 04:40 hodin celkem 1,68 g alkoholu v krvi, a dne 3. 10. 2021 v čase 19: 02:49 hodin ještě 0,16 g alkoholu v krvi.

35. Dále soud provedl jako důkaz nahrávky z linky 158 (CD na č. l. 375). Dne 2. 10. 2021 ve 3: 23:20 hodin poškozená volala na linku 158 s tím, že ji její přítel zbil a že je opilý. Poškozená se v tu dobu nacházela na chodbě před bytem. Poškozená je zjevně vystrašená a uplakaná. Znovu pak poškozená volala na linku 158 téhož dne ve 12: 03:59 hodin s tím, že ji znovu napadl její bývalý přítel, že ji předtím večer zbil a teď si přišel do bytu pro svoje věci a zbil ji znovu. Partner na místě zřejmě ještě byl, ale dle poškozené byl již na odchodu. Na konci záznamu se poškozená rozplakala.

36. Z kopie spisu Policie ČR, OOP Tachov sp. zn. KRPP -159021/TČ-2017 (č. l. 376-409) plyne, že proti obžalovanému byly započaty úkony přípravného řízení pro skutek ze dne 15. 10. 2017 a dále ze dne 20. 10. 2017, kdy měl v brzkých ranních hodinách napadnout svoji tehdejší družku [jméno] [příjmení], a kterým se měl dopustit přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měl obžalovaný dopustit tím, že svoji družku fyzicky napadl údery pěstí a kopy nohou, škrcením a taháním za vlasy, kdy po těchto fyzických útocích poškozené sebral mobilní telefon, který zablokoval, aby nemohla nikam volat, a zamkl byt a zabavil klíče, aby partnerka nemohla z bytu odejít, kdy takto [jméno] [příjmení] držel až do večera dalšího dne, kdy jí po celou tuto dobu vyhrožoval, že ji zabije. [jméno] [příjmení] obžalovaný způsobil zhmoždění a zduření a hematom v křížové oblasti zad, pohmoždění v oblasti pravého hrudníku atp. Věc byla podle § 159a odst. 2 trestního řádu odložena, neboť nebyl dán souhlas poškozené [jméno] [příjmení] s trestním stíháním obžalovaného.

37. Z kopie spisu Policie ČR, OOP Plzeň – Bory sp. zn. KRPP -82053/ 2020 (č. l. 410-428) plyne, že obžalovaný byl stíhán pro spáchání přestupku proti občanskému soužití spočívajícího

v tom, že dne 23. 7. 2020 v [obec] ve vnitřních prostorách obchodního domu po předchozí slovní rozeprá a vzájemném napadání poškozenou [celé jméno poškozené], která byla v té době těhotná, nakopl do břicha, což si vyžádalo převoz poškozené záchrannou službou na gynekologicko-porodnické oddělení FN Lochotín. Dle úředního záznamu o přepisu kamerového záznamu (č. l. 418) došlo ke konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, který byl zřejmě vyprovokován poškozenou, která na obžalovaného ukázala zdvižený prostředníček a poté do něho strčila, přičemž obžalovaný toto jednání poškozené nejprve ignoroval, avšak následně když jej poškozená chytla za ruku, tak se jí obžalovaný pokusil vysmeknout a zároveň směrem k poškozené od boku kopl nohou, následně spolu vedli neuzávaný rozhovor, načež obžalovaný z místa odešel, ale poškozená jej zezadu chytla za triko, na což obžalovaný zareagoval tím, že poškozenou taktéž chytla za triko a trhnul jí, čímž jí spadly brýle, poté obžalovaný znovu odešel, avšak poškozená jej znovu dostihla a dala mu facku přes obličej, na což obžalovaný nejprve nereagoval, ale po dalším hovoru proti poškozené znovu kopnul nohou, kdy poškozená v reakci ustoupila vzad, poškozená se následně znovu vrací k obžalovanému, kterému upadly brýle, na které poškozená šlápně, a obžalovaný pak znovu provede výkop nohou proti poškozené, která se toho lekne a znovu ustoupí. Dle lékařské zprávy poškozená utrpěla úder do břicha, avšak bez jakéhokoli vlivu na plod. Věc byla posléze usnesením Statutárního města Plzeň, Městského obvodu Plzeň 3 ze dne 3. 5. 2021, č. j. RP 807/21 UMO3/16600/21 odložena, neboť poškozená nedala souhlas k zahájení přestupkového řízení.

38. Z kopie spisu Policie ČR, ÚO Liberec, 2. oddělení obecné kriminality sp. zn. KRPL -25599/2021 (č. l. 429-460) plyne, že proti obžalovanému byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopouštět v průběhu roku na poškozené [celé jméno poškozené] tím, že ji se zvyšující se intenzitou a četností slovně urážel a fyzicky napadal zejména ranami pěstí do hlavy a břicha. Součástí uvedeného spisu je protokol o prohlídce těla poškozené s fotodokumentací, ze které jsou zřejmé jednak méně zřetelné hematomy na předloktích obou horních končetin poškozené a jednak výrazný hematoma zabírající velkou část zadní části nadloketní části levé horní končetiny poškozené. Z policejního úředního záznamu o provedeném zásahu (č. l. 445) plyne, že dne 21. 3. 2021 provedla hlídka OO Policie Chrastava zásah na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], kdy došlo k napadení poškozené [celé jméno poškozené] a přítele její kamarádky [jméno] [příjmení] [celé jméno svědka] ze strany obžalovaného. Obžalovanému byla provedena dechová kontrola, kterou byla u obžalovaného zjištěna přítomnost 2,31 g alkoholu v krvi. Průběh konfliktu obžalovaného s poškozenou a [celé jméno svědka] je popsán shodně s jejich výše uvedenými výpověďmi. Z přiložené fotodokumentace místa činu v bytě obžalovaného a poškozené (č. l. 449-457) je zřejmé poškození dveří koupelny, ve které je vedle zrcadla zeď potřísněná bílou až nažloutlou látkou gelovité konzistence, dále lze z fotodokumentace zjistit vysklenou výplň dveří obývacího pokoje, ve kterém na zemi ležel televizor s prasklou obrazovkou. Dále je na fotodokumentaci zachycen hematoma či odřenina na nadloketní části levé horní končetiny poškozené a dále drobné řezné rány a oděrky na prstech pravé horní končetiny obžalovaného. Věc byla dne 25. 6. 2021 policejním orgánem v prověřovací fázi přípravného řízení podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena, neboť se nejednalo o podezření z trestného činu a nebylo lze věc posoudit jinak.

39. K osobě a trestní minulosti obžalovaného bylo z obsahu evidence Rejstříku trestů (č. l. 498-474) zjištěno, že ačkoli na území České republiky nebyl dosud soudně trestán, tak na území Polské republiky byl odsouzen již v 11 případech. Obžalovaný byl v Polsku odsuzován především za domácí násilí a jinou násilnou trestnou činnost, dále též za majetkové trestné činy a také za trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných, resp. za násilí vůči úřední osobě. Na obžalovaného bylo působeno jak podmíněnými tresty odnětí svobody, tak i přímým výkonem tohoto trestu, přičemž některé podmíněné tresty odnětí svobody ukládané za násilnou trestnou činnost mu byly později nařízeny k vykonání. Obžalovanému byly ukládány též alternativní tresty.

Z opisu Evidence přestupků (č. l. 531) a zprávy Městského úřadu Chrastava o pověsti obžalovaného (č. l. 529) plyne, že se obžalovaný dopustil jednoho přestupku proti občanskému soužití, za který mu byla uložena pokuta 3 000 Kč. Dle zprávy společnosti LINTAR s.r.o. (č. l. 478) byl obžalovaný u této společnosti zaměstnán od 25. 8. do 31. 8. 2021 jako operátor logistiky, kdy jeho měsíční výdělek činil 1 614 Kč, přičemž obžalovaný nebyl řešen pro kázeňský přestupek, ani u něho není evidován žádný konflikt s kolegy. Rozsudkem Okresního soudu v Chořově, Polsko, ze dne 17. 3. 2015, č. j. VII K 1589/13 (č. l. 521-522), byl obžalovaný uznán vinným trestným činem dle čl. 207 § 1 trestního zákoníku Polské republiky, kterého se dopustil zjednodušeně tím, že fyzicky a psychicky týral svoji tehdejší družku [jméno] [příjmení] a jejího nezletilého syna [jméno] [příjmení], kdy bezdůvodně inicioval hádky, v nichž poškozené urážel, poškozenou [jméno] [příjmení] bil pěstí do hlavy a obličeje, tahal ji za vlasy a nezletilého [jméno] taktéž udeřil pěstí do obličeje a ještě jej nakopl, čímž oběma způsobil zranění. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců a povinnost zaplatit poškozené [jméno] [příjmení] částku 1 000 zlotých. Rozsudkem Krajského soudu v Katovicích ze dne 6. 10. 2015, č. j. XXXIII Ka 633/15 (č. l. 523), byl výše uvedený rozsudek Okresního soudu v Chořově potvrzen. Rozsudkem Okresního soudu v Chořově ze dne 10. 12. 2015, č. j. II K 8/15 (č. l. 524-526), byl obžalovaný dále uznán vinným jednak dalším trestným činem podle čl. 207 § 1 polského trestního zákoníku, kterého se dopustil fyzickým i psychickým týráním poškozené [jméno] [příjmení], a jednak trestného činu podle čl. 217 § 1 polského trestního zákoníku, kdy porušil fyzickou nedotknutelnost nezletilého [jméno] [příjmení] tím, že při jeho krmení rozbil skleněnou lahev od piva o hlavu své družky [jméno] [příjmení] a padající skleněné střepy způsobily nezletilému řezné poranění v oblasti nosu. Za to byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců.

40. Z dopisu poškozené [celé jméno poškozené] zaslaného obžalovanému do výkonu vazby (č. l. 619-628) lze zjistit její současný postoj k obžalovanému. Poškozená obžalovaného informuje o jejich aktuálních poměrech a sděluje mu, že se jí po něm stýská.

41. Po vrácení věci krajským soudem bylo dále dokazování doplněno o listinné důkazy a to o záznam na č.l. 547-549, ÚZ na č.l. 551, ÚZ na č.l. 552, potvrzení na č.l. 553, poučení na č.l. 554, lékařské zpráva na č.l. 556 až 562, záznam o výjezdu na č.l. 564 a dále byl přehrán kamerový záznam na č.l. 419.

42. Ze záznamu ze dne 22.3.2021 bylo zjištěno, že v daný den bylo rozhodnuto Policií ČR o vykázání osoby obžalovaného, který ve společně obývaném bytě na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného], kdy toto vyvrcholilo dne 21.3.2021 v 19:00 hod. kdy na jmenovanou zaútočil pěstmi a kopanci a cíleně ničil zařízení jejich bytu. Z úředního záznamu ze dne 22.3.2021 o incidentu se znaky domácího násilí vyplývá, že v daný den v 11:17 hod. bylo přijato oznámení o incidentu se znaky domácího násilí. Násilná osoba – obžalovaný, ohrožená osoba – A. [celé jméno poškozené]. A dále z úředního záznamu o vykázání ze dne 22.3.2021 vyplývá, že v daný den v 16:30 hodin byl obžalovaný vykázán ze společného obydlí na adrese [adresa svědka, svědkyně, svědkyně a obžalovaného]. K úřednímu záznamu bylo dále připojeno Potvrzení o vykázání ze dne 22.3.2021 a Poučení ohrožené osoby.

43. Z lékařských zpráv vyplývá, že dne 25.11.2019 navštívila poškozená [příjmení] v Oblastní Nemocnici v [obec] kvůli kontuzi prstu bez poškození nehtu. Jako vznik zranění uvedla úraz v zaměstnání – úder jiným předmětem, pád na ně. Dále dne 11.12.2019 navštívila poškozená [příjmení] příjem [příjmení] v [obec] a to kvůli neurčené břišní bolesti. Dále dne 15.4.2020 opět navštívila Urgentní příjem [příjmení] [obec] kvůli povrchnímu poranění předloktí a bolesti pravého lokte. A dále ze zprávy dne 29.4.2020 vyplývá, že se poškozená nedostavila ke kontrole a byla jí ukončena pracovní neschopnost. Z lékařské zprávy ze dne 11.1.2020 vyplývá, že poškozená byla přivezena RZP a PCR na Urgentní příjem [příjmení] v [obec] z důvodu akutní intoxikace alkoholem. Poškozená byla agresivní a proto byla převezena na záchrannou stanici.

44. V rámci hlavního líčení soud dále přehrál kamerový záznam (čl. 419) z vnitřních prostor obchodního domu Kaufland, ze dne 23. 7. 2020 kolem 20.00 hodin, na kterém lze vidět hádku mezi obžalovaným a poškozenou, kdy obžalovaný několikrát odchází, poškozená jde za ním, a obžalovaný následně opakovaně reaguje tak, že kopne do nohy a břicha těhotnou družku [celé jméno poškozené], narozenou [datum].

45. Obžalovaný dále navrhoval výslech svědků - koordinátora a jeho šéfa v práci, kdy neznal přesná jména. Vzhledem k tomu, že ani jeden ze svědků nebydleli na žádné ubytovně společně s obžalovaným a poškozenou a nemohli tak přinést jakékoli osobní svědectví o vztahu a společném bydlení obžalovaného a poškozené, soud podle § 216/1 tr. řádu zamítl důkazní návrh obžalovaného jakožto nadbytečný.

46. Soud výše uvedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že se podařilo prokázat bez výrazných pochybností, že se skutky staly a tyto skutky spáchal obžalovaný. Soud pouze po provedení dokazování doplněném po vrácení věci krajským soudem upravil skutkovou větu tak, že bez dalšího vypustil části skutkové věty týkající se přečinu vydírání a zločinu znásilnění, o kterých bez souhlasu poškozené nemohl rozhodnout, a dále skutkovou větu týkající se týrání osoby žijící ve společném obydlí upravil bez zásahu do jednoty skutku tak, aby odpovídala provedeným důkazům, zejména výpovědi poškozené v přípravném řízení podpořené, či potvrzené i dalšími důkazy – výpověďmi svědků a lékařskými zprávami či kamerovým záznamem. Soud tak ponechal ve skutkové větě pouze ty dílčí útoky, které byly dostatečně prokázány, nejen výpovědí poškozené, jejíž věrohodnost obhajoba sporovala. I po úpravě skutkové věty nedošlo k zásahu do jednoty skutku a po provedení dokazování soud dospěl k závěru, že takto popsany skutek se stal a spáchal jej obžalovaný.

47. Obžalovaný k jemu za vinu kladenému skutku v hlavním líčení obsáhle vypovídal. Tuto výpověď ovšem ani v nejmenším nelze označit jako jeho doznání. Obžalovaný sice připustil některé útoky na poškozenou, ale pouze v případech, kdy tyto byly prokazovány i jinými důkazy, než její výpovědí. Přitom se snažil těmito událostmi přikládat zcela opačný význam, když se snažil sám stavět do role oběti agrese a vulgárního chování poškozené. Ohledně dílčích útoků, u kterých byla hlavním důkazním prostředkem výpověď poškozené, tak tyto skutky popíral. Přesto je však obžalovaný spolehlivě usvědčován souvislým řetězcem přímých i nepřímých důkazů. Soud vycházel především z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] z přípravného řízení. Ze znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie plyne, že poškozená nemá sklon k chorobné lhavosti a její věrohodnost není narušována ve smyslu, že by si vymýšlela, naopak má s plynutím času tendenci projednávané útoky obžalovaného omlouvat a bagatelizovat, přičemž její byla sama ochotna nahlašovat pouze bezprostředně po těchto útocích. Tento postoj poškozené je zjevný z obsahu celého trestního spisu a způsobu jejích výpovědí, kdy v přípravném řízení poškozená nejprve obžalovaného nahlásila a relativně dopodrobna popsala jednotlivé konflikty s obžalovaným a jeho fyzické i slovní útoky vůči ní, avšak v pozdějších fázích přípravného řízení a zejména pak v řízení před soudem se její výše popsany sklon k omlouvání obžalovaného projevil stažením souhlasu s jeho trestním stíháním a odepřením výpovědi. Tento povahový rys poškozené je pak dokreslován jejím dopisem adresovaným obžalovanému do výkonu vazby. Soud tedy mohl při zjišťování skutkového stavu bez problému z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] vycházet. Znalkyně ve své výpovědi i vyvrátila tvrzení obžalovaného o tom, že vzhledem k tomu, že poškozená následně po podání trestního oznámení odmítla vypovídat, nebo po přivolání policie, pak odmítla s ní po příjezdu jednat, je jasné, že její výpověď není pravdivá, jinak by přeci před policií vypovíдалa. Znalkyně naopak uvedla, že je to u „obětí domácího násilí“ obvyklý jev, že se následně snaží agresora omlouvat, či zvětšovat svůj podíl viny. Co se týče útoku ze dne 23. 7. 2020, kdy obžalovaný v OD Kaufland v [obec] nakopl poškozenou do nohy a břicha, tak v tomto případě je jednání vedle výpovědi samotné poškozené dále prokazováno též kamerovým záznamem, na kterém je zachycena celková geneze jejich konfliktu, a dále lékařskou

zprávou o ošetření poškozené po napadení obžalovaným. Co se týče dílčího útoku z průběhu dne 21. 3. 2021, kdy obžalovaný poškozené v jejich bytě v [obec] vulgárně nadával a snažil se ji škrtnout, že ji chytil krk do kravaty, tak v tomto případě soud vycházel z výpovědi poškozené a z výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [celé jméno svědka], kteří s poškozenou v předmětném bytě byli, a viděli i rozbití televizoru ze strany obžalovaného, který byl pod vlivem alkoholu. Oba svědci průběh konfliktu s obžalovaným popsali shodně, jejich výpovědi korespondovaly jednak s výpovědí poškozené, tak i policií zadokumentovaným stavem místa rvačky a jednak se zjištěním policie o vyšší hladině alkoholu v krvi obžalovaného. K soužití obžalovaného a poškozené v bytě v [obec] pak vypovídali též jejich sousedé [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědkyně], kteří shodně vypověděli, že z jejich bytu často slýchávali hluk a křik. Svědkyně [celé jméno svědkyně] dále uvedla, že jednou na jejich byt i zvonila, kdy jí otevřela plakající poškozená. Předmětný skutek tak zapadá do celkového kontextu jejich vztahu, jak byl popisován ostatními svědky. Tedy i v tomto případě mohl soud dojít k závěru, že se dílčí skutek stal tak, jak je popsán shora ve výroku, a že jej spáchal obžalovaný. Co se týče obou dílčích útoků ze srpna a z října 2021, tak i v tomto případě soud vycházel z výpovědi poškozené, která plně korespondovala s výpověďmi sousedů [anonymizováno], kteří shodně uvedli, že z bytu obžalovaného a poškozené slyšeli hádky a hluk, a kteří byli očitými svědky napadení poškozené dne 2. 10., resp. 3. 10. 2021. K dílčímu útoku z října pak vypovídala též svědkyně [celé jméno svědkyně], bývalá kolegyně poškozené, které poškozená jednou v noci volala, že jí obžalovaný zbil, k čemuž svědkyni poslala svoji fotku, na které měla natržený koutek úst a hematom v obličeji, a kterou poškozená z jejich internetové korespondence později smazala. Soud přitom neměl pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně], neboť v řízení nevyplynuly najevo žádné skutečnosti, které by činily svědkyni nedůvěryhodnou. Zranění, která těmito dílčími útoky obžalovaný poškozené způsobil, tj. zlomenina prstu a různé hematomy, jsou zadokumentovány lékařskými zprávami, byť v případě zlomeniny prstu je ve zprávě jako způsob vzniku zranění uvedeno uklouznutí a nikoli útok obžalovaného, což ale bylo zjevně zapříčiněno snahou poškozené obžalovaného krýt. Dalším usvědčujícím důkazem v případě dílčího útoku z 2. 10., resp. 3. 10. 2021 jsou nahrávky z telefonní linky 158, na kterých poškozená ve stavu psychického vypětí oznamuje napadení obžalovaným. Ohledně výše uvedených svědeckých výpovědí soud uvádí, že je považoval za věrohodné, neboť korespondovaly jak s výpovědí poškozené, tak i s dalšími provedenými důkazy, a nadto o žádném z výše uvedených svědků nevyplynula v průběhu řízení najevo žádná skutečnost, která by jejich výpovědi činila nevěrohodnými. Poněkud odlišná situace pak vyvstala v případě dílčích útoků z [obec] z prosince 2019 a února 2020. Ohledně těchto skutků soud nakonec vycházel především z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Této části její výpovědi soud uvěřil, neboť poškozená k ostatním skutkům vypovídala v souladu s dalšími důkazy, a proto soud neměl objektivní důvod poškozené v tomto případě neuvěřit. Nadto jizvy na těle po bodnutí či řezu na poškozené viděla svědkyně [příjmení], resp. svědkyni [příjmení] je poškozená sama ukazovala a uváděla, že je to po napadení ze strany obžalovaného. Pokud jde o výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], která fakticky pracovala jako provozní penzionu v [obec a číslo], kde obžalovaný s poškozenou bydleli, tak svědkyně k jejich soužití uvedla, že mezi obžalovaným a poškozenou docházelo ke konfliktům, a že za spoustu konfliktů mohla sama poškozená, která obžalovaného vyprovokovala. Pokud jde o výpověď svědka [celé jméno svědka], tak tento v hlavním líčení vypovídal diametrálně odlišně od své výpovědi v přípravném řízení v prosinci 2021, kdy v hlavním líčení oproti přípravnému řízení uvedl, že fackou napadla poškozená obžalovaného a nikoli naopak jak uvedl v přípravném řízení. Svědek dále vypovídal ve smyslu, že poškozená sama obžalovaného provokovala a napadala jej a obžalovaný se snažil povětšinou nereagovat, a že obžalovaný poškozenou nikde nezamykal. K tomuto zásadnímu rozporu svědek uvedl, že si nyní situaci vybavuje lépe než před půl rokem. Soud však tomuto tvrzení neuvěřil, neboť je obecně známo, že lidská paměť s plynutím času oslabuje, a že tedy výpovědi učiněné z časového hlediska blíže k popisovaným jevům, bývají přesnější a věrohodnější. Nadto v daném případě byla výpověď svědka [celé jméno svědka]

naprosto opačná, neboť v napadání zcela obrátil role obžalovaného a poškozené, přičemž je naprosto nepravděpodobné, že by si události tak, jak je popsal nyní u hlavního líčení, nepamatoval dříve v přípravném řízení. Obecně pak o soužití obžalovaného a poškozené a jejich konfliktech svědčí výše uvedené svědecké výpovědi, resp. výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], bývalé kolegyně poškozené, které se poškozená občas svěřovala s tím, že ji obžalovaný v opilosti bije, a dále též kopie odložených policejních spisů a další výše popsané listinné důkazy. K osobnosti obžalovaného pak byl proveden i znalecký posudek z oboru psychiatrie, kterým bylo konstatováno, že osobnost obžalovaného je jednoduchá s rizikových sklonem k užívání alkoholu, po jehož konzumaci je obžalovaný agresivní, čehož si je ovšem plně vědom. K osobě obžalovaného, zejména k jeho způsobu jednání vůči partnerkám po požití alkoholu, soud vycházel i z opisu rejstříku trestů z Polské republiky, z kterého vyplývá již několik pravomocných odsouzení za tutéž trestnou činnost, kdy mu byly v minulosti ukládány i nepodmíněné tresty, přesto obžalovaný svůj způsob jednání vůči ženám nezměnil. Jedná se tak u obžalovaného o běžný způsob reakce, kdy po požití alkoholu reaguje agresivně. Znalecky byla zkoumána i poškozená, a to z hlediska klinické psychologie, kdy bylo zjištěno, že poškozená je impulzivní povahy s emoční nestabilitou se sklony k afektivním reakcím na stresové a zátěžové situace. Poškozená není dle předmětného posudku typickou obětí domácího násilí, neboť z důvodu jejích osobnostních rysů dokázala vzdorovat a často sama svými reakcemi konflikt s obžalovaným i vy eskalovala. Konflikty s obžalovaným tak měly povahu spíše párového násilí než násilí domácího. Přesto však byl spíše agresorem obžalovaný. Poškozenou nelze s ohledem na její povahu a osobnostní rysy považovat za klasickou oběť, nicméně obětí bude i tak, přestože mohl podnět ke konfliktu vzejít z její strany, případně mohla konflikt sama eskalovat. Lze tedy shrnout, že obžalovaný byl mnohdy k útokům na poškozenou vyprovokován jejím chováním, nicméně jeho reakce v podobě násilí vůči poškozené byla jednoznačně za hranou toho, co by ještě bylo možné považovat za ostřejší hádku a partnerský konflikt, čemuž opět nasvědčuje výše uvedená skutečnost, že poškozená po útocích obžalovaného vyhledala pomoc sousedů, resp. volala policii, a tedy že se jej jednoznačně obávala a měla z něho strach.

48. Zhodnocením výše uvedených důkazů a skutkových zjištění dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného a jeho jednání byť po úpravě skutkové věty celkově posoudil jako trvající zločin týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.

49. Podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, a páchá-li takový čin po delší dobu, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až osm let. Obžalovaný svým jednáním spočívajícím ve fyzickém napadání a slovním urážení své partnerky [celé jméno poškozené], která s ním sdílela domácnost, porušil zákonem chráněný zájem na ochraně osob blízkých pachateli před tzv. domácím násilím. Poškozená [celé jméno poškozené] byla družkou obžalovaného a následně též matkou jejich společné dcery [jméno]. Pro obžalovaného tak poškozená [celé jméno poškozené] byla přinejmenším v době jejich soužití osobou, jejíž újmu mohl obžalovaný pociťovat jako újmu vlastní a naopak, a jednoznačně ji tedy lze považovat za pro obžalovaného osobu blízkou ve smyslu ustanovení § 125 trestního zákoníku. Současně bylo v řízení prokázáno, že od konce roku 2019 obžalovaný s poškozenou [celé jméno poškozené] sdíleli společné obydlí nejprve na ubytovnách v [obec] a [obec] a posléze v pronajatých bytech v [obec] a [obec]. [příjmení] týráním se obecně rozumí zlé nakládání s osobou vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, které týraná osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké přikorí (srov. Krajský soud v Brně 2 To 199/62, Rt 18/1963). Z trestněprávního hlediska pak současně musí být týrání trvalejšího, dlouhodobějšího charakteru. Konkrétními formami týrání pak může být fyzické násilí, psychické násilí spočívající například ve vulgárním nadávání oběti, vyhrožování, vyvolávání hádek, kontrola pohybu týrané osoby či kontrola obsahu mobilního telefonu oběti

(srov. Nejvyšší soud 7 Tdo 1102/2013, 4 Tdo 1219/2013 a 4 Tdo 8/2011), dále pak je formou týrání též sexuální násilí, ekonomický útlak nebo vyvolávání stavu sociální izolace.

50. V případě faktoru času, který je z hlediska trestnosti jednání pachatele ve smyslu § 199 odst. 2 písm. d) klíčový, se musí jednat o dobu řádově v měsících, neboť již vlastní týrání je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním. Čím méně intenzivní budou konkrétní projevy chování pachatele naplňující znaky týrání, tím delší dobu bude muset takové zlé nakládání trvat, aby se mohlo jednat o naplnění okolnosti "páchání činu po delší dobu", jež podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Pro posouzení otázky, zda pachatel trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 pokračoval v páchání takového činu po delší dobu, je určující nejen celková doba týrání, ale přihlídnout je třeba též ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti apod. V závislosti na konkrétních okolnostech případu tak není vyloučeno, aby i doba několika málo měsíců naplnila tento zákonný znak (R 58/2008, R 20/1984).

51. V daném případě došlo k naplnění znaku týrání formou fyzického násilí a psychického násilí. Jak bylo prokázáno, téměř po celou dobu soužití obžalovaného a poškozené mezi nimi opakovaně docházelo k častým hádkám. Lze se sice domnívat, že mnohdy byly tyto hádky zapříčiněny i impulzivním chováním poškozené, která má k takovému chování osobnostní předpoklady. Nicméně přesto chování obžalovaného přesáhlo hranice pouhé partnerské hádky. Obžalovaný při těchto hádkách poškozené zpravidla vulgárně nadával, kdy jí například říkal, že je „ukrajinská kurva“ nebo „pizda“. Dále v rámci hádek obžalovaný znevažoval vzhled poškozené v době po porodu jejich dcery. Případně poškozenou podezíral z nevěry. V době mezi hádkami, kdy nebyla poškozená přítomna v bytě, poškozené často volal nebo jí psal zprávy, resp. ji nutil přijímat videohovory, to vše za účelem kontroly jejího pohybu a chování. Při hádkách obžalovaný rovněž proti poškozené užíval fyzického násilí, kdy ji opakovaně bil pěstí, kopal ji, případně ji švihal kabelem. V době jejich soužití na ubytovně v [obec] obžalovaný poškozený opakovaně bodnul nožem. Fyzického násilí se obžalovaný na poškozené dopouštěl v době jejího těhotenství, když ji v nejméně jednom případě kopl nohou do břicha, což si vyžádalo přivolání zdravotnické záchranné služby a převoz poškozené k vyšetření do nemocnice, a kdy jen šťastnou souhrou náhod u poškozené nedošlo k poškození plodu či vyvolání potratu. Nadto k hádkám docházelo povětšinou v době, kdy byl obžalovaný v podnapilém stavu, přičemž pod vlivem alkoholu má obžalovaný sklony k agresivnímu chování. Při konfliktech obžalovaný vedle fyzického a slovního napadání poškozené také ničil vybavení jejich bytů. Předmětné chování obžalovaného tedy v poškozené zcela zjevně vyvolávalo strach o život a zdraví a pocit méněcennosti, když ji současně přesvědčoval o tom, že si za bytí a nadávky může sama.

52. Stran formy zavinění pak soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu dle § 15 trestního zákoníku, o čemž svědčí samotný způsob spáchání skutku. Co se tedy týče subjektivní stránky i tu má soud po provedení všech důkazů za naplněnou minimálně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Dle znaleckého posudku byly u obžalovaného v době páchání dané trestné činnosti zachovány jak schopnosti ovládací tak i rozpoznávací, nebyly zde tedy shledány splněné podmínky ani pro zmenšenou přičetnost dle § 27 tr. zákoníku. Dále si obžalovaný byl plně vědom vlivu alkoholu na jeho chování. To že páchal trestnou činnost, bylo na základě rozhodnutí obžalovaného, a toho, že obžalovaný nedodržuje stanovená pravidla, nikoli vlivem duševní choroby. Ve smyslu § 15 odst. 2 se srozuměním rozumí i pouhé smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoníku může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem a tak způsobit trestněprávně relevantní následek. Tím není obecně vymezeno, co se rozumí srozuměním, avšak zásadní význam to má pro řešení případů, kdy má pachatel lhotejný vztah k danému následku. Pak postačí, když je s možností jeho způsobení smířen. V daném případě obžalovaný musel být srozuměn i s ohledem na jeho trestní minulosti kdy byl již několikrát v Polsku pravomocně odsouzen za násilí proti ženě, s tím, že napadne-li fyzicky jinou osobu,

družku, která s ním žije ve společné domácnosti, že tak páchá trestnou činnost, a může být za takové jednání trestněprávně postižen.

53. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vychází z kritérií stanovených v § 39 trestního zákoníku, tedy přihlíží k povaze a závažnosti trestného činu, osobě pachatele a jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, dále k jeho dosavadnímu způsobu života, jakož i chování po činu. Dále soud přihlíží k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, resp. § 42 trestního zákoníku.

54. Byť obžalovaný doposud nebyl na území České republiky soudně trestán a celkově se zde dopustil jediného protiprávního jednání přestupkového charakteru, které bylo druhově odlišné od druhu nyní řešeného trestného činu, tak na území Polské republiky se obžalovaný v minulosti trestné činnosti dopouštěl ve větší míře, jak plyne z popisu zvláštní části evidence Rejstříku trestů obžalovaného a rozsudků polských trestních soudů. Na území Polska se obžalovaný dopouštěl majetkové a násilné trestné činnosti. Vedle toho se však opakovaně dopustil trestného činu, který lze z druhového hlediska srovnat s trestným činem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle českého trestního zákoníku, kdy se týrání fyzickým napadáním a vulgárními nadávkami dopouštěl i na své bývalé družce [jméno] [příjmení], kdy v jednom případě svým násilným chováním vůči [jméno] [příjmení] způsobil řezné zranění v obličeji jejímu nezletilému synovi. Současně byl v řízení prokázán rizikový sklon obžalovaného k užívání alkoholu, pod jehož vlivem se obžalovaný chová agresivně. Na území Polska pak byly obžalovanému za jeho trestnou činnost ukládány jak výchovné a alternativní tresty, tak i nepodmíněný trest odnětí svobody, přičemž je zjevné, že dosud uložené tresty na obžalovaného neměly nápravný účinek, neboť se trestného činu dopustil znovu, byť na území jiného státu. O souvislosti rizikového užívání alkoholu a napadáním poškozené [celé jméno poškozené] pak svědčí též policií provedené dechové zkoušky po posledním konfliktu dne 2. 10. 2021. Nadto se obžalovaný nijak nesnaží vyhybat se konzumaci alkoholu, který je evidentně spouštěčem jeho agrese a tedy i spouštěčem trestné činnosti, ačkoli si je plně vědom, že alkohol na něho má takovéto negativní účinky, nadto se stává agresivním již v situaci, kdy je mu v konzumaci alkoholu bráněno. U obžalovaného je pak také zcela evidentní sklon k násilnému a ponižujícímu chování vůči svým partnerkám, které se snaží všemožně kontrolovat a izolovat od venkovní společnosti a u kterých zjevně nesnese jakýkoli odpor. Tato skutečnost pak odůvodňuje i jeho vyhocené soužití s poškozenou [celé jméno poškozené], která nemá v povaze konflikty mírnit a uklidňovat a naopak sama občas přispívá k jejich eskalaci. Kriminální narušení obžalovaného tak soud hodnotí jako vysoké.

55. Stran polehčujících a přitěžujících okolností soud uvádí následující. Obžalovanému v první řadě nepolehčuje jeho postoj k trestné činnosti a učiněná výpověď, kterou nelze z kvalitativního hlediska ani v nejmenším považovat za doznání, neboť to má vedle podrobného popisu naplnění všech objektivních znaků trestného činu popisovat též motivaci pachatele ke spáchání trestného činu a jeho kritický postoj ke spáchanému činu. Tato kritéria ovšem v daném případě nebyla naplněna, neboť obžalovaný svoji vinu setrvale popíral, naopak jako původce vzájemných konfliktů označoval poškozenou [celé jméno poškozené] a jednotlivé útoky vůči ní přiznával pouze tehdy, když byly prokazovány i dalšími důkazy vedle výpovědi poškozené. Jako určitou a ryze formální polehčující okolnost lze obžalovanému přiznat jeho dosavadní trestní bezúhonnost na území ČR, avšak tato skutečnost je oslabována jeho rozsáhlou trestní minulostí v zahraničí. Ohledně přitěžujících okolností soud dospěl k závěru, že obžalovanému přitěžuje jednak skutečnost, že trestného činu se dopouštěl po delší dobu, neboť se trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dopouštěl po dobu téměř dvou let, nadto s gradující tendencí co do intenzity a četnosti útoků vůči poškozené. Dále mu přitěžuje skutečnost, že se nejméně dvou útoků dopustil se zbraní, kterou je třeba rozumět nůž, kterým poškozenou ve dvou případech na konci roku 2019 bodl do ramene a do hrudníku, jakožto věci, kterými svůj útok proti tělu poškozené učinil důraznějším. Dále obžalovanému přitěžuje skutečnost, že se části svých útoků dopustil na poškozené v době, kdy byla těhotná.

56. Trest je nyní ukládán dle § 199 odst. 2 trestního zákoníku. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z charakteru spáchaného trestného činu a z osoby, poměrů a trestní minulosti obžalovaného. Soud v tomto ohledu přihlížel zejména k délce páčání trestné činnosti, četnosti jednotlivých útoků, charakteru fyzických a slovních útoků na poškozenou a snaze obžalovaného o celkovou kontrolu života poškozené, jakož přihlížel i k vysokému stupni kriminálního narušení obžalovaného a jeho sklonu k páčání násilné trestné činnosti a k rizikové konzumaci alkoholu. S ohledem na právní kvalifikaci trestné činnosti obžalovaného, kdy se jedná o zločin, který je společností považován za závažný a zavrženíhodný, soud neuvažoval o uložení výchovného nebo alternativního trestu samostatně nebo vedle sebe, neboť tyto nejsou s ohledem na závažnost spáchané trestné činnosti přiléhavé a dostatečné. Při zhodnocení výše uvedených hledisek soud naopak dospěl k závěru, že na obžalovaného nelze působit mírnějším druhem trestu než přímým výkonem trestu odnětí svobody, neboť pouze tímto druhem trestu lze dosáhnout jeho případné nápravy a lze tak předpokládat, že opakovaný výkon trestu odnětí svobody již bude obžalovanému dostatečným ponaučením a podnětem k přehodnocení jeho postojů a přístupu ve vztahu k ženám jako svým partnerkám. Současně má soud za to, že do doby dosažení nápravy obžalovaného je přímý výkon trestu odnětí svobody jediným efektivním prostředkem k zajištění ochrany společnosti, včetně jeho budoucích potenciálních partnerek, před dalším nebezpečným chováním obžalovaného. Soud tak nyní obžalovanému ukládal nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výměru stanovil na dolní hranici trestní sazby dle § 199 odst. 2 trestního zákoníku. Při tom soud přihlédl na straně jedné ke spáchanému trestnému činu, způsobu jeho spáčání tak, jak je popsána výše, a stupni kriminálního narušení obžalovaného a na straně druhé dosavadní bezúhonnosti obžalovaného na území České republiky, přičemž takto vyměřený trest soud považuje za přiměřený a dostačující ze všech výše uvedených hledisek. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku odůvodňující jeho zařazení do přísnějšího druhu věznice.

57. V rámci adhezního řízení soud rozhodoval o nároku poškozené společnosti Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR, IČO: 471 14 304, na náhradu škody ve výši 3 072 Kč představujícím náklady na léčbu poškozené vynaložené z veřejného zdravotního pojištění. Poškozená se se svým nárokem k trestnímu řízení připojila řádně a včas. Soud v adhezním řízení rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu soud přiznal poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR nárok na náhradu škody v plné výši tak, jak byl nárok do adhezního řízení přihlášen, neboť byla v rámci dokazování v trestním řízení zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného, který způsobil zranění poškozené [celé jméno poškozené], která v důsledku toho vyhledala lékařské ošetření, které bylo hrazeno z veřejného zdravotního pojištění, a následkem, kdy poškozená zdravotní pojišťovna byla povinna uhradit výlohy lékařského ošetření poškozené [celé jméno poškozené].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení.

V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec.

Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody

nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Liberec 15. listopadu 2022

JUDr. Romana Staňková
soudkyně